

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

8556 *Reial Decret Llei 11/2013, de 2 d'agost, per a la protecció dels treballadors a temps parcial i altres mesures urgents en l'orde econòmic i social.*

I

La situació de crisi per la qual passa el nostre país exigeix l'adopció de reformes que contribuïsquen a la recuperació del creixement econòmic i la creació d'ocupació en el termini més curt possible.

Des de fa any i mig s'estan adoptant reformes importants en els sectors d'infraestructures, de transports aeri, terrestre, ferroviari i marítim, i en el sector de la vivenda per a incrementar-ne la competitivitat i eficiència.

No obstant això, cal mantindre l'impuls de les reformes i, per esta raó, és procedent continuar adoptant mesures que s'estimen necessàries.

En primer lloc, i en el que afecta la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria, es modifica la lletra c) de l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria, a fi d'ajustar la fórmula de càlcul del dèficit prevista en la dita lletra, perquè, com a conseqüència de l'acord aconseguit amb diverses associacions de companyies aèries, l'increment màxim de les prestacions patrimonials de caràcter públic a percebre per Aena Aeropuertos, SA, es modere, de manera que el límit màxim d'increment previst inicialment per als tres primers anys d'aplicació de la fórmula prevista en l'article 92 abans mencionat s'estenga fins a l'any 2018, i així mateix el període de recuperació del dèficit que això genere s'amplie fins a cinc anys. Amb esta mesura es facilita la recuperació del transport aeri i, amb esta, la del sector turístic espanyol. D'acord amb el que disposa la disposició addicional segona, els increments de les tarifes unitàries previstos s'aplicaran sobre les quanties exigibles en 2013 per cada una de les prestacions patrimonials de caràcter públic que percep Aena Aeropuertos, SA, que són les que s'inclouen en l'annex I d'este reial decret llei.

La mesura ha d'adoptar-se amb caràcter d'urgència perquè pugua aconseguir l'objectiu pretés de fomentar el desenvolupament del transport aeri i del sector del turisme. En este sentit, resulta imprescindible que les companyies aèries tinguen confirmació del marc tarifari abans de procedir a desenvolupar la seua programació per a les pròximes temporades.

En l'àmbit de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari, es modifiquen els articles 21, lletra l), 73, apartats 1, 5 i 6, 77 i 81.1, lletra j), a fi d'establir el procediment per a la modificació i actualització de les quanties dels cànons ferroviaris, i s'atribuïx als administradors d'infraestructures ferroviàries la competència per a proposar-les. Així mateix, s'habilita el Ministeri de Foment per a desenvolupar i actualitzar els principis bàsics d'aplicació dels sistemes de bonificació i incentius establits en la mateixa Llei del Sector Ferroviari.

Amb esta modificació es pretén adequar els preceptes esmentats a la normativa comunitària en la matèria i complir la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, de 28 de febrer de 2013, sobre aplicació a Espanya de la Directiva 2001/14/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2001, relativa a l'adjudicació de la capacitat d'infraestructura ferroviària, aplicació de cànons per la seua utilització i certificació de la seguretat.

La urgència d'esta modificació es justifica precisament per la necessitat de complir la sentència abans mencionada.

D'altra banda, el tràgic accident succeït a Santiago de Compostel·la el passat 24 de juliol ha posat de manifest la necessitat de proporcionar, tant a les víctimes d'accidents

com als seus familiars i propparents, una atenció integral, de manera que es posen al seu abast mecanismes d'assistència i suport adequats a les seues necessitats.

Per a garantir l'existència d'estos mecanismes es reforça la normativa que els regula, i s'establix que el Govern aprovarà, mitjançant un reial decret, un reglament d'assistència a les víctimes i familiars d'accidents de transport ferroviari de competència estatal. La urgència es justifica per la necessitat de desenrotllar el reglament d'atenció a víctimes en el termini més breu possible, i per a això cal una habilitació legal prèvia, atés que entre les mesures que cal incloure-hi podrien imposar-se obligacions específiques a les empreses i entitats de l'àmbit del transport ferroviari implicades (empreses i entitats de l'àmbit del transport).

Es tracta d'una mesura que pretén anar més enllà dels mínims regulats en el Reglament Europeu 1371/2007, sobre els drets i les obligacions dels viatgers de ferrocarril, que servirà de base per a avançar en tots els sistemes de protecció i assegurances dels viatgers.

D'altra banda es preveu, en relació amb l'accident ferroviari ocorregut el 24 de juliol de 2013, que l'entitat pública empresarial RENFE-Operadora podrà abonar, en els termes i casos que legalment siga procedent, les quantitats que, per damunt de les que siguen pagades per l'assegurança obligatòria de viatgers o anticipades a compte en concepte de responsabilitat civil per l'entitat asseguradora, siguen necessàries per a atendre les necessitats econòmiques immediates de les persones amb dret a indemnització. El Reglament (CE) núm. 1371/2007, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, sobre els drets i les obligacions dels viatgers de ferrocarril, estableix, en casos d'accidents dels quals resulten viatgers ferits o morts, l'obligació de les empreses ferroviàries d'anticipar quantitats econòmiques per a cobrir necessitats immediates d'estos.

Així, s'establix una habilitació a l'entitat pública empresarial RENFE-Operadora perquè pugua abonar les quantitats corresponents a bestretes a compte que corresponguen legalment.

Es considera convenient introduir-la en una norma que és d'extraordinària i d'urgent necessitat, ja que, encara que la cobertura a través de les assegurances és suficient, ha de produir els seus efectes de manera immediata.

A més, es modifica l'annex III de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2013, per a incrementar l'import autoritzat a ADIF per a concertar operacions de crèdit, que passa d'1.109.220,00 milers d'euros a 1.684.298,00 milers d'euros, a conseqüència dels canvis favorables recentment experimentats en la situació dels mercats financers, amb el fi aprofitar l'actual conjuntura, ja que l'any 2012, per la situació de mercat existent, ADIF no va poder captar el límit d'endeutament previst per al dit exercici.

La urgència d'esta modificació es justifica en la necessitat d'aprofitar els canvis favorables produïts en els últims mesos en la situació dels mercats financers per a intentar captar liquiditat per a l'entitat, de manera que es cobrisquen les necessitats de finançament no satisfetes per a les inversions compromeses l'any 2012 i les corresponents als compromisos d'inversió adquirits per a l'any 2013.

II

El capítol II arreplega determinades modificacions que s'introdueixen en el text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en matèria de protecció social del treball a temps parcial, que es concreten en un conjunt de regles específiques relatives a l'acció protectora de la Seguretat Social aplicables als treballadors a temps parcial.

La disposició addicional sèptima de la Llei General de la Seguretat Social conté les normes aplicables als treballadors a temps parcial i, particularment, la regla segona del seu apartat 1 es referix als períodes de cotització necessaris per a causar dret a les distintes prestacions de la Seguretat Social per part d'estos treballadors.

No obstant això, el Ple del Tribunal Constitucional, per mitjà de la Sentència 61/2013, de 14 de març, ha declarat inconstitucional i nul·la, en la redacció donada pel Reial Decret Llei 15/1998, de 27 de novembre, de mesures urgents per a la millora del mercat de treball en relació amb el treball a temps parcial i el foment de la seua estabilitat, l'esmentada regla segona de l'apartat 1 de la disposició addicional sèptima, per considerar que vulnera l'article 14 de la Constitució Espanyola, tant per lesionar el dret a la igualtat, com també, a la vista de la seua predominant incidència sobre l'ocupació femenina, per provocar una discriminació indirecta per raó de sexe. El Tribunal Constitucional declara inconstitucional i nul·la la mencionada regla, sense realitzar cap aclariment sobre els seus efectes jurídics. A la mencionada sentència s'hi han afegit posteriorment les sentències 71/2013 i 72/2013, ambdós de 8 d'abril, i 116/2013 i 117/2013, de 20 de maig.

Les sentències afecten el càlcul dels períodes de cotització per a accedir a les corresponents prestacions econòmiques respecte dels períodes acreditats amb contracte de treball a temps parcial, incloent-hi els contractes de treball fix discontinu a temps parcial o complet, amb independència que la reducció de jornada es realitze en còmput diari, setmanal, mensual o anual.

A juí del Tribunal, les diferències de tracte quant al còmput dels períodes de carència que continuen experimentant els treballadors a temps parcial respecte als treballadors a jornada completa es troben desproveïdes d'una justificació raonable que garde la deguda proporcionalitat entre la mesura adoptada, el resultat produït i la finalitat perseguida.

Com a conseqüència d'això, és necessari dictar una norma de rang legal amb la finalitat d'integrar la llacuna que l'anul·lació de la regla mencionada ha produït amb vista al còmput dels períodes de carència, per a causar dret a les prestacions de Seguretat Social en el cas dels treballadors contractats a temps parcial.

Amb esta mesura, el Govern estima que hi ha raons de justícia social que aconsellen flexibilitzar el nombre d'anys requerits per a accedir a una prestació, de manera que es garantisca en tot moment el principi d'igualtat dels treballadors, tant per als de temps parcial com per als de temps complet, i complir així la sentència del Tribunal Constitucional.

La norma arreplega, a més, una fórmula per a exigir el mateix esforç a un treballador a jornada completa i a un treballador a jornada parcial. L'objectiu és, per tant, evitar que es produïsquen efectes desproporcionats entre les cotitzacions realment efectuades pel treballador i la quantia de la prestació que rep. Amb este propòsit, la modificació legal atén els períodes de temps amb contracte vigent a temps parcial, de la mateixa manera que quan es tracta de treballadors a temps complet.

En conseqüència, és necessari dictar una norma que mantinga la proporcionalitat tant en l'accés al dret a les prestacions, pensions i subsidis, com a la seua quantia. Per tot això, este capítol II té com a finalitat complir els objectius següents:

1. Donar cobertura adequada a totes les persones que realitzen una activitat laboral o professional.
2. Mantindre els principis de contributivitat, proporcionalitat i equitat que caracteritzen el sistema espanyol de Seguretat Social.
3. Mantindre l'equitat respecte a la situació dels treballadors a temps complet.
4. Evitar situacions fraudulentas o irregulars, així com evitar la desincentivació de la cotització al sistema.

Les modificacions de la Llei General de la Seguretat Social que afecten els treballadors a temps parcial revisten un caràcter necessari i urgent davant del buit legal produït per la declaració d'inconstitucionalitat i nul·litat d'una part de la disposició addicional sèptima d'aquella, la qual cosa, a hores d'ara, impedeix resoldre determinats procediments en matèria de prestacions sol·licitades per estos treballadors.

Estes modificacions desenrotllen l'«Acord per a la millora de les condicions d'accés a la protecció social dels treballadors a temps parcial», firmat el passat trenta-u de juliol de 2013 pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i les organitzacions Comissions Obreres,

Unió General de Treballadors, Confederació Espanyola de Organitzacions empresarials i Confederació Espanyola de la Xicoteta i Mitjana Empresa.

El capítol III introduïx una sèrie de modificacions per a atorgar més seguretat jurídica als perceptors de les prestacions i subsidis per desocupació i estableix que, per a percebre i conservar la prestació i el subsidi per desocupació, els beneficiaris han d'estar inscrits i mantindre la dita inscripció a través de la renovació de la demanda d'ocupació.

Amb la finalitat de garantir més seguretat jurídica, s'aclarix expressament en la llei que en els supòsits d'eixida ocasional a l'estranger per un període màxim de 15 dies naturals dins d'un any natural, es manté la condició de beneficiari i es continua percebent la prestació o el subsidi per desocupació. A més, s'incorporen de manera expressa com a supòsits de suspensió de la prestació per desocupació l'estada a l'estranger fins a un període de 90 dies, o el trasllat de residència a l'estranger per un període inferior a 12 mesos per a la busca o realització de treball, perfeccionament professional o cooperació internacional; l'eixida s'ha de comunicar prèviament a l'entitat gestora, la qual haurà d'autoritzar-la, o s'extingix en cas contrari.

L'article 7 d'este reial decret llei modifica l'article 27 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació, per a adaptar el seu contingut a les variacions introduïdes en la Llei General de la Seguretat Social, i l'article 8 modifica els articles 24, 25, 47 i 48 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, a fi d'adaptar el règim d'infraccions i sancions a la novetat que la inscripció com a demanador d'ocupació i el manteniment d'esta passen a ser requisits necessaris per a percebre i conservar el dret a la prestació. A més, es reforça la validesa de les citacions i comunicacions efectuades per mitjans electrònics sempre que els beneficiaris de les prestacions per desocupació hagen expressat prèviament el seu consentiment.

Finalment, també es modifica el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social per a mantindre la proporcionalitat del sistema vigent d'infraccions i sancions en relació amb l'obligació de l'empresari d'efectuar una comunicació inicial al Servei Públic d'Ocupació Estatal de les mesures d'acomiadament col·lectiu adoptades conforme a l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, així com les mesures de suspensió de contractes o de reducció de jornada adoptades d'acord amb l'article 47.

Quant a l'extraordinària i urgent necessitat de les modificacions normatives realitzades en el capítol III, ha de posar-se de manifest que es tracta de mesures en matèria d'ocupació i seguretat social que, d'una banda, reforcen la vinculació entre la protecció per desocupació i la inserció laboral de les persones desempleades, i d'una altra, responen a l'objectiu d'atorgar més seguretat jurídica als empresaris i als perceptors de les prestacions i subsidis per desocupació. S'exigix que, amb caràcter urgent, s'adopten les mesures necessàries per a configurar la inscripció com a demanador d'ocupació i el manteniment d'esta com un requisit necessari per a percebre i conservar el dret a la prestació. En coherència amb la mesura anterior, és necessari també que, de manera immediata, es realitzen les adaptacions necessàries en la Llei 56/2003, de 16 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació, i en el règim d'infraccions i sancions que regulen la dita matèria.

La urgència de la mesura consistent a tipificar com a infracció específica l'incompliment de l'empresari de l'obligació de comunicar prèviament les mesures de suspensió de contractes o de reducció de jornada i d'acomiadament col·lectiu adoptades, conforme a l'article 47 i 51 de l'Estatut dels Treballadors, es justifica per la recent posada en marxa del sistema de comunicació electrònica de dades previst en l'Orde ESS/982/2013, de 20 de maig, per la qual es regula el contingut i el procediment de remissió de la comunicació que han d'efectuar els ocupadors a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació en els procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada. Es pretén evitar la situació que siga més favorable per a l'infractor no realitzar cap comunicació i incomplir les seues obligacions de manera absoluta que incomplir-les parcialment no comunicant les variacions, la qual cosa determina la urgència de la

modificació legal per a evitar estes situacions que atempten contra el principi de proporcionalitat i que poden afectar els drets dels treballadors al sistema de protecció social i a la lliure competència entre les empreses.

En el capítol IV d'este reial decret llei es modifiquen distints preceptes del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, que regulen la comissió negociadora i els subjectes legitimats per a actuar, en representació dels treballadors, com a interlocutors davant de la direcció de l'empresa durant el període de consultes que haurà de tindre lloc amb caràcter previ a l'adopció de mesures col·lectives de mobilitat geogràfica (article 40), modificació substancial de condicions de treball (article 41), així com en els procediments de suspensió de contractes o reducció de jornada per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció (article 47), d'acomiadament col·lectiu (article 51.2) i d'inaplicació de condicions de treball previstes en convenis col·lectius (article 82.3).

En tots estos procediments s'establix que la consulta es durà a terme en una única comissió negociadora, si bé en cas que siguen diversos els centres de treball afectats, quedarà circumscrita als centres afectats pel procediment. Amb esta modificació, desapareix la possibilitat que la consulta es realitze separatament per centres de treball, opció actualment prevista en el Reial Decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada. A més, es preveu que la comissió negociadora estarà integrada per un màxim de tretze membres en representació de cada una de les parts intervinents en el període de consultes, en coherència amb el nombre de membres de la comissió negociadora del conveni col·lectiu d'empresa.

En la nova regulació, la comissió representativa dels treballadors ha de quedar constituïda abans de l'inici del període de consultes, i es preveu expressament que la falta de constitució d'esta comissió no impedisca l'obertura ni el transcurs del període de consultes. A més, es millora la determinació dels qui integraran la dita comissió, d'un màxim de tretze membres, sempre en proporció al nombre de treballadors dels centres afectats que representen.

A més, en el supòsit d'acomiadament col·lectiu, es modifica la redacció de l'article 51 en allò que es referix a la informació que ha de facilitar l'empresa, amb la finalitat de millorar la seguretat jurídica en la delimitació dels supòsits de declaració de nul·litat de l'acomiadament col·lectiu per falta d'entrega de la documentació preceptiva.

Les modificacions introduïdes per l'article 9 i la disposició final quarta en matèria de procediments de suspensió de contractes, reducció de jornada i acomiadaments col·lectius es justifiquen, des del punt de vista de l'extraordinària i urgent necessitat, per la necessitat de revisar amb caràcter urgent la regulació de la comissió negociadora en els procediments de suspensió de contractes i reducció de jornada i acomiadaments col·lectius en un context econòmic en què la seguretat jurídica és crucial tant per a les empreses com per als treballadors, com s'ha assenyalat en diversos pronunciaments judicials. Això, per extensió, podria afectar també la resta de supòsits d'intervenció de comissions representatives de treballadors en procediments de consulta previstos en l'Estatut dels Treballadors. Eixes mateixes raons concorren en la necessitat d'eliminar amb caràcter imminent les contradiccions derivades de l'existència d'una diferent regulació reglamentària i legal, la qual cosa permet l'aplicació immediata dels canvis efectuats en els mencionats procediments.

D'altra banda, l'article 10 d'este reial decret llei adapta el contingut de l'article 64 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, relatiu a la tramitació dels procediments de modificació substancial de les condicions de treball de caràcter col·lectiu, incloent-hi els trasllats col·lectius, i de suspensió o extinció col·lectives de les relacions laborals, una vegada declarat el concurs, als canvis que afecten la comissió negociadora en procediments de consulta.

L'article 11 modifica la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, en relació amb la modalitat processal de l'acomiadament col·lectiu perquè la impugnació col·lectiva assumisca un major espai. S'aclarixen les causes de nul·litat de l'acomiadament col·lectiu per a dotar-lo de més seguretat jurídica i es permet que les

sentències que declaren nul un acomiadament col·lectiu siguen directament executables, sense necessitat d'acudir a procediments individuals.

L'extraordinària i urgent necessitat en les modificacions introduïdes en la Llei reguladora de la jurisdicció social es justifica en la necessitat d'introduir millores tècniques en la nova modalitat processal d'acomiadaments col·lectius –introduïda per la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral–, per a evitar la litigiositat i la saturació dels òrgans jurisdiccionals de l'orde social, complir amb el principi de celeritat consagrat legalment i propiciar més seguretat jurídica.

III

Les disposicions addicionals del present reial decret llei regulen i aclarien diverses matèries.

S'hi inclou una nova previsió en relació amb la consideració de la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB) com a entitat col·laboradora en la gestió de les ajudes dels plans de vivenda estatals, perquè els préstecs convinguts amb la dita entitat puguen mantindre les ajudes estatals vinculades.

Les raons que justifiquen la urgència d'esta disposició són les següents. La transferència d'actius des de distintes entitats financeres a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB) ha inclòs la transferència de distintos préstecs convinguts que eren beneficiaris d'algun tipus d'ajuda estatal, de les previstes en els successius plans estatals de vivenda, com a conseqüència dels convenis firmats entre les entitats financeres i el Ministeri de Foment (o, al seu dia, el Ministeri de Vivenda). Davant de les limitacions a la subrogació contingudes en els dits convenis, i donada, a més, l'especial naturalesa de la SAREB, que no té, en si mateixa, la condició d'entitat financera col·laboradora, s'han produït unes conseqüències no desitjades de pèrdues de les ajudes per als préstecs afectats pels esmentats convenis, situació que és necessari esmenar tan ràpidament com siga possible, per a no produir perjuís de difícil solució a les promocions immobiliàries afectades.

D'altra banda, l'aprovació de la Llei 4/2013, de 4 de juny, de mesures de flexibilització i foment del mercat del lloguer de vivendes, que inclou, en la seua disposició addicional segona, distintes mesures aplicables a les ajudes dels plans estatals de vivenda, introduint uns terminis preclusius, obliga, igualment, a proposar una solució específica per als préstecs transferits a la SAREB, que es veurien afectats per les mesures i el calendari introduïts en la dita disposició segona de la Llei 4/2013.

Així mateix, en el reial decret llei s'hi inclou una disposició addicional tercera, per la qual es declara que l'Orde FOM/898/2005 continuarà aplicant-se mentre no es duga a terme la primera actualització de les quanties dels cànon ferroviaris per mitjà del procediment establert pel nou article 77, i s'hi introduïxen determinades modificacions.

La modificació de l'orde esmentada, continguda en la mateixa disposició, es fa necessària per a poder adaptar els paràmetres de determinació dels cànon ferroviaris a les exigències de la normativa europea i a la nova redacció de l'article 73 de la Llei del Sector Ferroviari. D'esta manera es permetrà comptar amb un nou disseny dels cànon ferroviaris amb caràcter previ a l'actualització de la seua quantia en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de l'exercici 2014.

La modificació dels paràmetres de quantificació dels cànon ferroviaris permetrà que la futura actualització de la seua quantia aconseguisca millorar la cobertura dels costos reals de manteniment i conservació de les infraestructures que la dita entitat administra, contribuir a la política d'estabilitat pressupostària i avançar en l'objectiu de sostenibilitat econòmica del sector ferroviari, així com adequar els nivells de la dita recaptació als percebuts per altres administradors d'infraestructures ferroviàries europeus.

Amb això es pretén complir amb la major celeritat possible la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 28 de febrer de 2013, que condemna el Regne d'Espanya per incompliment de la Directiva 2001/14/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2001, relativa a l'adjudicació de la capacitat d'infraestructura ferroviària, aplicació de cànons per la seua utilització i certificació de seguretat, la qual cosa justifica la urgència de la mesura.

En la disposició addicional quarta s'establix que el Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la norma, elaborarà un informe relatiu a l'impacte que hagen pogut tindre les mesures que s'introdueixen sobre el conjunt dels treballadors a temps parcial, amb la possibilitat de formular propostes amb vista a un possible perfeccionament tant de la cotització com de l'acció protectora del dit col·lectiu.

La disposició transitòria primera estableix que la nova regulació en matèria de protecció social dels treballadors a temps parcial serà aplicable, en els termes que esta estableix, a les prestacions de la Seguretat Social que, amb anterioritat a l'entrada en vigor del reial decret llei, hagen sigut denegades per no acreditar el període mínim de cotització exigít i a les prestacions la sol·licitud de les quals es trobe en tràmit.

La disposició transitòria segona estableix que als procediments regulats en els articles 40, 41, 47, 51 i 82 de l'Estatut dels Treballadors i en l'article 64 de la Llei Concursal iniciats amb anterioritat a la data de entrada en vigor d'este reial decret llei els serà aplicable la normativa vigent a la data del seu inici.

La disposició transitòria tercera regula el règim processal aplicable als acomiadaments col·lectius per causes econòmiques, organitzatives, tècniques o de producció, o derivades de força major.

La disposició final primera conté els títols competencials, i en relació a la disposició final segona assenyalada que, a fi de facilitar la col·laboració publicoprivada en l'àmbit de la intermediació laboral a través de les agències de col·locació degudament autoritzades i així millorar la possibilitat d'inserció dels treballadors desempleats, modifica l'article 5 del Reial Decret 1796/2010, de 30 de desembre, pel qual es regulen les agències de col·locació per a permetre la subcontractació en l'àmbit de la intermediació laboral, encara que respectant el límit que la subcontractació només puga realitzar-se amb tercers autoritzats per a actuar com a agències de col·locació.

La disposició final tercera modifica el Reial Decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, a fi d'evitar la compatibilització indeguda de la sol·licitud o la percepció de la prestació i el subsidi de desocupació amb el treball pel seu compte o per compte d'altri, en els supòsits en què l'empresari o el mateix treballador sol·liciten l'alta en la Seguretat Social fora de termini com a conseqüència de l'actuació inspectora.

Amb l'exigència que la realització de treballs, com a causa de suspensió de la prestació, siga comunicada amb caràcter previ, s'equipara el procediment amb l'obligació que existix en matèria d'afiliació/alta.

La disposició final quarta conté una sèrie de modificacions del Reial Decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada, a fi d'adaptar la regulació reglamentària d'estos procediments als canvis introduïts per este reial decret llei en els articles 47 i 51 de l'Estatut dels Treballadors, fonamentalment respecte a la comissió negociadora dels procediments i al contingut de la comunicació de l'inici del procediment a l'autoritat laboral.

Quant al contingut de la disposició final segona, el seu caràcter urgent es justifica per l'aplicació immediata de la disposició addicional trenta-dos del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que va ser introduïda pel Reial Decret Llei 4/2013, de 22 de febrer, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, actual Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, per a permetre la formalització conjunta d'acords marc per a la contractació de servicis que faciliten la intermediació laboral. Com que l'eficàcia i el bon

resultat dels dits contractes de servicis passa per permetre la subcontractació en l'àmbit de la intermediació laboral, resulta imprescindible realitzar la modificació normativa abans de la formalització del mencionat acord marc conjunt.

L'exigència de l'obligació de comunicar, amb caràcter previ, la realització de treballs incompatibles amb la prestació o subsidi per desocupació, com a causa de suspensió, regulada en la disposició final tercera es justifica amb la finalitat d'evitar interpretacions no volgudes de la norma que es produïxen actualment en els supòsits d'altres comunicades fora de termini, considerant-se que no es compatibilitza la percepció i el treball, ja que no cobrarà la part de la prestació corresponent a eixe dia, situació que afavorix el frau en les prestacions, amb les conseqüències negatives per a l'equitat en el tracte als sol·licitants o beneficiaris de prestacions i fer ineficaç la lluita contra el frau en les prestacions per desocupació.

Amb la disposició final quinta es pretén complir, en matèria d'adaptació normativa, la Decisió de la Comissió Europea, de 17 de juliol de 2013, relativa al règim fiscal aplicable a determinats acords d'arrendament financer, respecte de les autoritzacions administratives concedides a l'empara del que preveu l'apartat 11 de l'article 115 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats (en la redacció vigent en les dates abans indicades) i del règim fiscal especial d'entitats navilieres en funció del tonatge, a favor d'agrupacions d'interés econòmic, que continuen en vigor.

Finalment, l'objectiu del canvi operat per la disposició final sexta és aportar més seguretat jurídica sobre els casos en què una entitat local no es trobe al corrent del pagament dels seus deutes amb el Fons per al Finançament del Pagament a Proveïdors, de manera que s'aclarixen les opcions legals que té eixa entitat local perquè amb càrrec a este mecanisme puguen pagar-se les factures que té pendents de pagament als seus proveïdors. Estes opcions són: amb data límit 15 de setembre de 2013, procedir al pagament de les seues obligacions pendents de pagament amb el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, o bé, haver sol·licitat la seua entrada en les mesures addicionals de liquiditat per a municipis amb problemes financers, previstes en el Reial Decret Llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers.

Este aclariment permetrà que més entitats locals puguen acollir-se a esta tercera i última fase del mecanisme si opten per una d'estes dos alternatives i així facilitaran el pagament als seus proveïdors. Així mateix, es permet que es puguen atendre les obligacions de pagament pendent als proveïdors dels consells comarcals que havien quedat exclosos d'este mecanisme. Encara que estos consells no compten amb la garantia de la seua participació en els tributs de l'Estat, serà la comunitat autònoma, igual que s'ha fet amb les universitats, la que assumisca el pagament del préstec al Fons de Finançament per al Pagament a Proveïdors.

És necessària esta modificació per tal de facilitar el desenrotllament de la tercera fase del mecanisme de finançament per al pagament a proveïdors per a les entitats locals que encara no estiguen al corrent del pagament dels seus deutes amb el Fons per al Finançament del Pagament a Proveïdors, així com perquè les obligacions pendents de pagament dels proveïdors dels consells comarcals puguen ser ateses amb càrrec a este mecanisme. Esta modificació esdevé urgent, atés que esta tercera fase d'este mecanisme ja s'ha iniciat.

En el conjunt i en cada una de les mesures que s'adopten concorren, per la seua naturalesa i finalitat, les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigix l'article 86 de la Constitució Espanyola com a pressupostos habilitants per a l'aprovació d'un reial decret llei.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta dels ministres d'Hisenda i Administracions Públiques, de Foment i d'Ocupació i Seguretat Social, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 2 d'agost de 2013,

DISPOSE:

CAPÍTOL I

Modificacions normatives en matèria d'infraestructures i del transport

Article 1. *Modificació de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria*

Es modifica la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria, que queda redactat de la manera següent:

«c) Ajust per dèficit. Si en els exercicis 2014, 2015, 2016, 2017 i 2018 el resultat de l'aplicació d'esta fórmula conduïx a un increment superior al 2,5% en 2014, al 4,5% en 2015, i al 5,5% en els tres anys successius, l'increment màxim a aplicar serà el que resulte d'aplicar estos percentatges i recuperar al llarg dels pròxims exercicis el possible dèficit produït, tant durant estos exercicis com en el de 2013, com a conseqüència de l'increment real que arribe a aplicar-se. El dèficit acumulat serà capitalitzat, des del moment que siga generat fins al del seu cobrament efectiu, a una taxa equivalent al cost mitjà ponderat de capital abans d'impostos d'Aena Aeropuertos, SA.

Si durant el període previst en el paràgraf anterior, 2014 a 2018, l'aplicació de la fórmula obté en alguna anualitat un resultat inferior als màxims establits, podran aplicar-se estos màxims a fi que Aena Aeropuertos, SA, pugua recuperar des d'eixe moment el dèficit en què haja incorregut.»

Article 2. *Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari.*

La Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari, queda modificada de la manera següent:

U. La lletra l) de l'article 21 queda redactada de la manera següent:

«l) La proposta de modificació i actualització dels cànon per utilització de les infraestructures ferroviàries, la determinació d'estos, així com el cobrament d'estos i, si és el cas, de les tarifes per prestació servicis addicionals, complementaris i auxiliars.»

Dos. S'afig un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 73, que tindrà la redacció següent:

«La present secció estableix el marc general dels cànon, que permetrà a l'administrador d'infraestructures ferroviàries la determinació dels que siguen aplicables en cada una de línies, trams, estacions i altres instal·lacions de la xarxa ferroviària d'interés que administre.»

Tres. Els apartats 5 i 6 de l'article 73 queden redactats de la manera següent:

«5. Així mateix, es tindran en compte per a l'establiment de la quantia dels cànon ferroviaris, d'acord amb l'explotació eficaç de la Xarxa Ferroviària d'Interés General, consideracions que reflectisquen el grau de congestió de la infraestructura i un funcionament correcte d'esta, el foment de nous servicis de transport ferroviari, així com la necessitat d'incentivar l'ús de línies infrautilitzades, i es garantirà, en tot cas, una competència òptima entre les empreses ferroviàries.

El sistema de cànon haurà d'incentivar les empreses ferroviàries i el mateix administrador d'infraestructures ferroviàries a reduir al mínim les perturbacions i a millorar el funcionament de la Xarxa Ferroviària d'Interés General. Els principis bàsics d'este sistema d'incentius s'aplicaran a tota la xarxa. El dit sistema podrà incloure la imposició de penalitzacions per accions que pertorben el funcionament

de la xarxa, la concessió d'indemnitzacions a les empreses que les patisquen i la concessió de primes als resultats millors del que està previst.

6. Mitjançant una orde del Ministeri de Foment es desenrotllaran i s'actualitzaran els principis bàsics d'aplicació dels sistemes de bonificacions i incentius establits en els apartats anteriors. En particular, en relació al sistema d'incentius per a reduir les perturbacions i millorar el funcionament, la dita orde establirà, almenys:

- a) Procediments de càlcul de temps de viatge i marges de puntualitat.
- b) Classificació dels retards i perturbacions.
- c) Procediments de còmput de retards i d'imputació de responsabilitats de la perturbació.
- d) Períodes de càlcul.
- e) Procediments de valoració dels retards i de liquidació.
- f) Procediments de resolució de conflictes.
- g) Obligacions d'informació periòdica del sistema.

Així mateix, també mitjançant una orde del Ministeri de Foment, es podran desenrotllar i completar els elements que componen l'esmentat marc general dels cànons, respectant les competències pròpies del Ministeri de Foment, segons el marc legal vigent.

Sobre les mencionades ordes haurà d'haver emés prèviament informe la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.»

Quatre. L'article 77 queda redactat de la manera següent:

«Article 77. *Actualització.*

1. La proposta de modificació o actualització de les quanties resultants del que estableixen els articles 74 i 75 haurà de ser elaborada per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, junt amb la corresponent memòria economicofinancera sobre el cost o valor del recurs o activitat de què es tracte i la justificació de la quantia proposada, la qual haurà d'ajustar-se al que estableix l'article 20.1 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics.

La dita proposada serà sotmesa a consulta de les empreses ferroviàries i a informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, i establirà els valors concrets dels paràmetres dels cànons, particularitzant si és el cas, en cada línia, element de la xarxa o períodes d'aplicació.

2. Els valors així obtinguts es remetran al Ministeri de Foment per a la comprovació de la seua adequació al marc general dels cànons i a la resta del marc legal i competencial vigent, i per a ser inclosos en els avantprojectes de les lleis de Pressupostos Generals de l'Estat.»

Cinc. La lletra j) de l'apartat 1 de l'article 81 tindrà la redacció següent:

«j) El desenrotllament del marc general de cànons i del sistema d'incentius, així com la comprovació que la proposta de cànons elaborada per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'adequa al marc general dels cànons i als objectius i fins que se li establisquen.»

Sis. S'hi afig una nova disposició addicional dotze, amb la redacció següent:

«Disposició addicional dotze. *Assistència integral a afectats per accidents ferroviaris.*

Les víctimes dels accidents que es produïsquen en l'àmbit del transport ferroviari de competència estatal i els seus familiars tindran dret a una assistència integral que garantisca una adequada atenció i suport. El Govern desenrotllarà

reglamentàriament les mesures relatives a l'assistència per accidents de transport ferroviari.»

Article 3. *Modificació de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2013.*

La Llei 17/2012, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2013, queda modificada de la manera següent:

L'import autoritzat en l'annex III de la Llei 17 2012/, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2013, per a les operacions de crèdit a concertar per l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) en el dit any, queda fixat en 1.684.298,00 milers d'euros.

Esta autorització es considera realitzada en els mateixos termes que figuren en l'annex III de la llei esmentada.

Article 4. *Cobertura financera subsidiària per a l'atenció immediata de les persones afectades per l'accident ferroviari ocorregut el dia 24 de juliol de 2013.*

L'entitat pública empresarial Operadora podrà abonar, en els termes i casos que legalment siga procedent, les quantitats que, per damunt de les que siguen pagades per assegurança obligatòria de viatgers o anticipades a compte en concepte de responsabilitat civil per l'entitat asseguradora, siguen necessàries per a atendre les necessitats econòmiques immediates de les persones amb dret a indemnització. Si és el cas, l'aplicació de les dites quantitats per Operadora tindrà igualment el caràcter de bestreta a compte de les indemnitzacions que siguen reconegudes i no predetermina el dret ni la quantia de la indemnització, ni suposa el reconeixement de responsabilitat patrimonial.

CAPÍTOL II

Modificacions en matèria de protecció social del treball a temps parcial

Article 5. *Modificació del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

La disposició addicional sèptima del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda modificada de la manera següent:

U. La regla segona de l'apartat 1 queda redactada en estos termes:

«Segona. *Períodes de cotització.*

Per a acreditar els períodes de cotització necessaris per a causar dret a les prestacions de jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, incapacitat temporal, maternitat i paternitat, s'aplicaran les regles següents:

a) Es tindran en compte els distints períodes durant els quals el treballador haja estat donat d'alta amb un contracte a temps parcial, siga quina siga la duració de la jornada realitzada en cada un d'estos.

A este efecte, el coeficient de parcialitat, que està determinat pel percentatge de la jornada realitzada a temps parcial respecte de la jornada realitzada per un treballador a temps complet comparable, s'aplicarà sobre el període d'alta amb contracte a temps parcial, i el resultat serà el nombre de dies que es consideraran efectivament cotitzats en cada període.

Al nombre de dies que en resulten s'hi sumaran, si és el cas, els dies cotitzats a temps complet, i el resultat serà el total de dies de cotització acreditats computables per a l'accés a les prestacions.

b) Una vegada determinat el nombre de dies de cotització acreditats, es procedirà a calcular el coeficient global de parcialitat, i este serà el percentatge que representa el nombre de dies treballats i acreditats com a cotitzats, d'acord amb el que estableix la lletra a) anterior, sobre el total de dies en alta al llarg de tota la vida laboral del treballador. En cas que es tracte de subsidi per incapacitat temporal, el càlcul del coeficient global de parcialitat es realitzarà exclusivament sobre els últims cinc anys. Si es tracta del subsidi per maternitat i paternitat, el coeficient global de parcialitat es calcularà sobre els últims set anys o, si és el cas, sobre tota la vida laboral.

c) El període mínim de cotització exigít als treballadors a temps parcial per a cada una de les prestacions econòmiques que en tinguen d'establít serà el resultat d'aplicar al període regulat amb caràcter general el coeficient global de parcialitat a què es referix la lletra b).

En els supòsits en què, als efectes de l'accés a la corresponent prestació econòmica, s'exigisca que part o la totalitat del període mínim de cotització exigít estiga comprés en un termini de temps determinat, el coeficient global de parcialitat s'aplicarà per a fixar el període de cotització exigible. L'espai temporal en què haurà d'estar comprés el període exigible serà, en tot cas, l'establít amb caràcter general per a la respectiva prestació.»

Dos. El paràgraf c) de la regla tercera de l'apartat 1 queda redactat en estos termes:

«c) A l'efecte de la determinació de la quantia de les pensions de jubilació i d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna, el nombre de dies cotitzats que resulten del que estableix el segon paràgraf de la lletra a) de la regla segona s'incrementarà amb l'aplicació del coeficient de l'1,5, sense que el nombre de dies resultant pugua ser superior al període d'alta a temps parcial.

El percentatge a aplicar sobre la respectiva base reguladora es determinarà d'acord amb l'escala general a què es referix l'apartat 1 de l'article 163 i la disposició transitòria vint-i-u, amb l'excepció següent:

Quan l'interessat acredite un període de cotització inferior a quinze anys, considerant la suma dels dies a temps complet amb els dies a temps parcial incrementats ja estos últims amb el coeficient de l'1,5, el percentatge a aplicar sobre la respectiva base reguladora serà l'equivalent al que resulte d'aplicar a 50 el percentatge que represente el període de cotització acreditat pel treballador sobre quinze anys.»

CAPÍTOL III

Modificacions en matèria d'ocupació i protecció per desocupació

Article 6. *Modificació del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

El text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda modificat com seguix:

U. S'afig una nova lletra e) en l'article 207, amb la redacció següent:

«e) Estar inscrit com a demanador d'ocupació en el servici públic d'ocupació competent.»

Dos. El títol i l'apartat 1 de l'article 209 queden redactats en estos termes:

«Article 209. *Sol·licitud, naixement i conservació del dret a les prestacions.*

1. Les persones que complisquen els requisits establits en l'article 207 de la present llei hauran de sol·licitar a l'entitat gestora competent el reconeixement del dret a les prestacions que naixerà a partir del moment en què es produïska la situació legal de desocupació, sempre que se sol·licite dins del termini dels quinze dies següents. La sol·licitud requerirà la inscripció com a demanador d'ocupació. Així mateix, en la data de sol·licitud s'haurà de subscriure el compromís d'activitat a què es referix l'article 231 d'esta llei.

La inscripció com a demanador d'ocupació haurà de mantindre's durant tot el període de duració de la prestació com a requisit necessari per a la conservació de la seua percepció, i se suspèndrà l'abonament, en cas d'incomplir-se el dit requisit, d'acord amb el que establix l'article 212 d'esta llei.»

Tres. S'afigen dos noves lletres f) i g) en l'apartat 1 de l'article 212, amb la redacció següent:

«f) En els supòsits de trasllat de residència a l'estranger en què el beneficiari declare que és per a la busca o realització de treball, perfeccionament professional o cooperació internacional, per un període continuat inferior a dotze mesos, sempre que l'eixida a l'estranger estiga prèviament comunicada i autoritzada per l'entitat gestora, sense perjudi de l'aplicació d'allò que s'ha previst sobre l'exportació de les prestacions en les normes de la Unió Europea.

g) En els supòsits d'estada a l'estranger per un període, continuat o no, de fins a 90 dies com a màxim durant cada any natural, sempre que l'eixida a l'estranger estiga prèviament comunicada i autoritzada per l'entitat gestora.

No tindrà consideració d'estada ni de trasllat de residència l'eixida a l'estranger per temps no superior a 15 dies naturals per una sola vegada cada any, sense perjudi del compliment de les obligacions establides en l'article 231.1.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 212, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'incompliment per part dels beneficiaris de les prestacions per desocupació de l'obligació de presentar, en els terminis establits, els documents que els siguen requerits, sempre que estos puguen afectar la conservació del dret a les prestacions, podrà donar lloc al fet que l'entitat gestora adopte les mesures preventives necessàries, per mitjà de la suspensió de l'abonament de les esmentades prestacions, fins que els dits beneficiaris compareguen davant d'aquella acreditant que complixen els requisits legals establits per al manteniment del dret, que es reprendrà a partir de la data de la compareixença.

Així mateix, l'entitat gestora suspèndrà l'abonament de les prestacions durant els períodes en què els beneficiaris no figuren inscrits com a demanadors d'ocupació en el servici públic d'ocupació, i es reprendrà a partir de la data de la nova inscripció prèvia compareixença davant de l'entitat gestora acreditant la dita inscripció, llevat que siga procedent el manteniment de la suspensió de la prestació o la seua extinció per alguna de les causes previstes en esta o una altra norma.»

Cinc. Es modifica el primer paràgraf de la lletra b) de l'apartat 4 de l'article 212, amb la redacció següent:

«b) Amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, en els supòsits arrellegats en els paràgrafs b), c), d), e), f) i g) de l'apartat 1, sempre que s'acredite que ha finalitzat la causa de suspensió, que, si és el cas, eixa causa constituïx situació legal de desocupació, o que, si és el cas, es manté el requisit de carència de rendes o existència de responsabilitats familiars. En el supòsit de la lletra d) de l'apartat 1, pel que fa als treballadors pel seu compte menors de 30 anys d'edat que causen

alta inicial en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors pel seu Compte o Autònoms o en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors del Mar, la prestació per desocupació podrà reprendre's quan el treball per compte propi siga de duració inferior a seixanta mesos.»

Sis. Es modifica la lletra g) de l'apartat 1 de l'article 213, que queda redactada en estos termes:

«g) Trasllet de residència o estada a l'estranger, excepte en els supòsits que siguen causa de suspensió arrellegats en les lletres f) i g) de l'article 212.1.»

Set. S'afig un nou apartat 4 a l'article 215, amb la redacció següent:

«4. En totes les modalitats de subsidi establides en l'apartat 1 s'exigirà el requisit d'estar inscrit i mantindre la inscripció com a demanador d'ocupació en els mateixos termes previstos en l'article 207 e) i en l'article 209.1 d'esta llei.»

Huit. Es modifica la lletra h) de l'apartat 1 de l'article 231, que queda redactada en estos termes:

«h) Inscriure's com a demanador d'ocupació, mantindre la inscripció i complir les exigències del compromís d'activitat en els termes establits en l'article 27 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació.»

Nou. Es modifica la lletra c) de l'article 233, que queda redactada en estos termes:

«c) Les relatives a la imposició de sancions als treballadors d'acord amb el que estableix l'article 48.5 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social.»

Article 7. *Modificació de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació.*

L'apartat 4 de l'article 27 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació, queda modificat en estos termes:

«4. Els beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació inscrits en els servicis públics d'ocupació, una vegada hagen subscrit el compromís d'activitat, hauran de participar en les polítiques actives d'ocupació que es determinen en l'itinerari d'inserció, sense perjuí del que disposa l'últim paràgraf de l'article 231.1 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social. Els servicis públics d'ocupació competents verificaran el compliment de les obligacions derivades de la subscripció del compromís d'activitat dels beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació, i comunicaran la sanció imposada, si és el cas, en el moment en què s'impose al Servici Públic d'Ocupació Estatal perquè este l'execute.

Els servicis públics d'ocupació competents verificaran, així mateix, el compliment de l'obligació d'estos beneficiaris de mantindre's inscrits com a demanadors d'ocupació, i hauran de comunicar els incompliments d'esta obligació al Servici Públic d'Ocupació Estatal en el moment en què es produïsquen, o es coneguen. La dita comunicació podrà realitzar-se per mitjans electrònics i serà document suficient perquè el Servici Públic d'Ocupació Estatal inicie el procediment sancionador que corresponga.»

Article 8. *Modificació del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

El text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queda modificat com seguix:

U. Es modifica l'apartat 13 de l'article 22, amb la redacció següent:

«13. L'incompliment de l'obligació de comunicar a l'entitat gestora de la prestació per desocupació, amb caràcter previ a la seua efectivitat, les mesures d'acomiadament col·lectiu o de suspensió o reducció de jornada en la forma i amb el contingut establert reglamentàriament, així com la no-comunicació, abans que es produïsquen, de les variacions que s'originen sobre el calendari inicialment disposat, en relació amb la concreció i individualització per treballador dels dies de suspensió o reducció de jornada, així com, en este últim cas, l'horari de treball afectat per la reducció.»

Dos. Es modifiquen les lletres a) i d) de l'apartat 3 i s'afeg un nou apartat 4 en l'article 24, amb la redacció següent:

«a) No comparéixer, previ requeriment, davant dels servicis públics d'ocupació o les agències de col·locació quan exercisquen activitats en l'àmbit de la col·laboració amb aquells, excepte causa justificada.»

«d) No facilitar als servicis públics d'ocupació la informació necessària per a garantir la recepció de les seues notificacions i comunicacions.

Les citacions o comunicacions efectuades per mitjans electrònics es consideraran vàlides als efectes de notificacions sempre que els treballadors hagen expressat prèviament el seu consentiment.»

«4. En cas de sol·licitants o beneficiaris de prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, els següents incompliments davant de l'entitat gestora de les dites prestacions:

a) No facilitar la informació necessària per a garantir la recepció de les seues notificacions i comunicacions.

Les citacions o comunicacions efectuades per mitjans electrònics es consideraran vàlides als efectes de notificacions sempre que els treballadors hagen expressat prèviament el seu consentiment.

b) No complir el requisit exigít per a la conservació de la percepció de la prestació d'estar inscrit com a demanador d'ocupació en els termes establerts en els articles 209.1 i 215.4 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, excepte causa justificada.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 25, amb la redacció següent:

«3. No comunicar, excepte causa justificada, les baixes en les prestacions en el moment en què es produïsquen situacions determinants de la suspensió o extinció del dret, o quan es deixen de reunir els requisits per al dret a percebre-les quan per qualsevol de les dites causes s'haja percebut indegudament la prestació, sempre que la conducta no estiga tipificada com a infracció lleu en l'article 24.4.b) d'esta llei.»

Quatre. El primer paràgraf de la lletra a) i la lletra c) de l'apartat 1 i l'apartat 4 de l'article 47 queden redactats en estos termes:

«a) Les lleus, amb pèrdua de la pensió o prestació durant un mes. En el cas de les prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, les infraccions lleus tipificades en els apartats 2, 3 i 4 de l'article 24 se sancionaran d'acord amb l'escala següent:

1a infracció. Pèrdua d'1 mes de prestacions.

2a infracció. Pèrdua de 3 mesos de prestacions.

3a infracció. Pèrdua de 6 mesos de prestacions.

4a infracció. Extinció de prestacions.»

«c) Les molt greus, amb pèrdua de la pensió prestacions durant un període de sis mesos i, en el cas de les prestacions o subsidis per desocupació o de la prestació per cessament d'activitat del treballador autònom, amb l'extinció.

Igualment, podran ser exclosos del dret a percebre qualsevol prestació econòmica i, si és el cas, ajuda de foment d'ocupació durant un any, així com del dret a participar durant eixe període en formació professional per a l'ocupació.»

«4. La imposició les sancions per les infraccions previstes en esta subsecció es portarà a efecte d'acord amb el que preveuen l'article 48.4 i 5 d'esta llei, respectant la competència respectiva de l'òrgan sancionador i establint la cooperació necessària per a l'execució de la sanció imposada quan esta corresponga a la competència d'un altre òrgan.»

Cinc. L'apartat 5 de l'article 48 queda redactat en estos termes:

«5. La imposició de sancions per infraccions en matèria de Seguretat Social als treballadors correspon, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, a l'entitat gestora o servici comú de la Seguretat Social competent. En cas d'infraccions comeses per sol·licitants o beneficiaris de les prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, la competència correspon a l'entitat gestora d'estes, excepte en el supòsit de les infraccions contingudes en els articles 24.3 i 25.4 d'esta llei, en què la imposició la sanció correspondrà al servici públic d'ocupació competent, que comunicarà la sanció, el moment en què s'impose, a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació per tal que esta l'execute.»

CAPÍTOL IV

Modificacions en matèria laboral

Article 9. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

El text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, queda modificat com seguix:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 40, que queda redactat de la manera següent:

«2. El trasllat a què es referix l'apartat anterior haurà d'anar precedit d'un període de consultes amb els representants legals dels treballadors d'una duració superior a quinze dies quan afecte la totalitat del centre de treball, sempre que este ocupe més cinc treballadors, o quan, sense afectar la totalitat del centre de treball, en un període de noranta dies comprega un nombre de treballadors, almenys, de:

- a) Deu treballadors, en les empreses que ocupen menys de cent treballadors.
- b) El 10 per cent del nombre de treballadors de l'empresa en aquelles que ocupen entre cent i tres-cents treballadors.
- c) Trenta treballadors en les empreses que ocupen més de tres-cents treballadors.

El dit període de consultes haurà de versar sobre les causes motivadores de la decisió empresarial i la possibilitat d'evitar o reduir els seus efectes, així com sobre les mesures necessàries per a atenuar les seues conseqüències per als treballadors afectats. La consulta es durà a terme en una única comissió negociadora, si bé, si hi ha diversos centres de treball, quedarà circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió negociadora estarà integrada per un màxim de tretze membres en representació de cada una de les parts.

La intervenció com a interlocutors davant de la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspondrà als subjectes indicats en l'article 41.4, en l'orde i condicions assenyalats en este.

La comissió representativa dels treballadors haurà de quedar constituïda amb caràcter previ a la comunicació empresarial d'inici del procediment de consultes. A este efecte, la direcció de l'empresa haurà de comunicar de manera fefaent als treballadors o als seus representants la seua intenció d'iniciar el procediment. El termini màxim per a la constitució de la comissió representativa serà de set dies des de la data de la mencionada comunicació, llevat que algun dels centres de treball que haja d'estar afectat pel procediment no compte amb representants legals dels treballadors, i en este cas termini serà de quinze dies.

Transcorregut el termini màxim per a la constitució de la comissió representativa, la direcció de l'empresa podrà comunicar l'inici del període de consultes als representants dels treballadors. La falta de constitució de la comissió representativa no impedirà l'inici i el transcurs del període de consultes, i la seua constitució després de l'inici d'este no comportarà en cap cas l'ampliació de la seua duració.

L'obertura del període de consultes i les posicions de les parts després de la seua conclusió hauran de ser notificades a l'autoritat laboral per al seu coneixement.

Durant el període de consultes, les parts hauran de negociar de bona fe, amb vista a la consecució d'un acord. El dit acord requerirà la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si és el cas, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors sempre que, en ambdós casos, representen la majoria dels treballadors del centre o centres de treball afectats.

Després de la finalització del període de consultes l'empresari notificarà als treballadors la seua decisió sobre el trasllat, que es regirà a tots els efectes pel que disposa l'apartat 1 d'este article.

Contra les decisions a què es referix el present apartat es podrà reclamar en conflicte col·lectiu, sense perjudi de l'acció individual prevista en l'apartat 1 d'este article. La interposició del conflicte paraitzarà la tramitació de les accions individuals iniciades, fins a la seua resolució.

L'acord amb els representants legals dels treballadors en el període de consultes s'entendrà sense perjudi del dret dels treballadors afectats a l'exercici de l'opció prevista en el paràgraf tercer de l'apartat 1 d'este article.

L'empresari i la representació legal dels treballadors podran acordar en qualsevol moment la substitució del període de consultes a què es referix este apartat per l'aplicació del procediment de mediació o arbitratge que siga aplicable en l'àmbit de l'empresa, que haurà de desenrotllar-se dins del termini màxim assenyalat per al dit període.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 41, que queda redactat de la manera següent:

«4. Sense perjudi dels procediments específics que puguen establir-se en la negociació col·lectiva, la decisió de modificació substancial de condicions de treball de caràcter col·lectiu haurà d'anar precedida d'un període de consultes amb els representants legals dels treballadors, de duració superior a quinze dies, que versarà sobre les causes motivadores de la decisió i la possibilitat d'evitar o reduir els seus efectes, així com sobre les mesures necessàries per a atenuar les seues conseqüències per als treballadors afectats. La consulta es durà terme en una única comissió negociadora, si bé, si hi ha diversos centres de treball, quedarà circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió estarà integrada per un màxim de tretze membres en representació de cada una de les parts.

La intervenció com a interlocutors davant la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspondrà a les seccions sindicals quan estes així ho acorden, sempre que tinguen la representació majoritària en els comitès d'empresa

o entre els delegats de personal dels centres de treball afectats, i en este cas representaran tots els treballadors dels centres afectats.

En defecte del que preveu el paràgraf anterior, la intervenció com a interlocutors es regirà per estes regles:

a) Si el procediment afecta un únic centre de treball, correspondrà al comitè d'empresa o als delegats de personal. En cas que en el centre de treball no hi haja representació legal dels treballadors, estos podran optar per atribuir la seua representació per a la negociació de l'acord, a la seua elecció, a una comissió d'un màxim de tres membres integrada per treballadors de la mateixa empresa i elegida per estos democràticament o a una comissió del mateix nombre de components designats, segons la seua representativitat, pels sindicats més representatius i representatius del sector a què pertanga l'empresa i que estiguen legitimats per a formar part de la comissió negociadora del conveni col·lectiu aplicable a esta.

En cas que la negociació es realitze amb la comissió els membres de la qual siguen designats pels sindicats, l'empresari podrà atribuir la seua representació a les organitzacions empresarials en què estiga integrat, podent ser estes les més representatives en l'àmbit autonòmic, i amb independència que l'organització en què estiga integrat tinga caràcter intersectorial o sectorial.

b) Si el procediment afecta més d'un centre de treball, la intervenció com a interlocutors correspondrà:

En primer lloc, al comitè intercentres, sempre que tinga atribuïda eixa funció en el conveni col·lectiu en què s'haja acordat crear-lo.

En qualsevol altre cas, a una comissió representativa, que es constituirà d'acord amb estes regles següents:

1a. Si tots els centres de treball afectats pel procediment compten amb representants legals dels treballadors, la comissió estarà integrada per estos.

2a. Si algun dels centres de treball afectats compta amb representants legals dels treballadors i altres no, la comissió estarà integrada únicament per representants legals dels treballadors dels centres que compten amb estos representants. I això llevat que els treballadors dels centres que no compten amb representants legals opten per designar la comissió a què es referix el paràgraf a), i en este cas la comissió representativa estarà integrada conjuntament per representants legals dels treballadors i per membres de les comissions previstes en el dit paràgraf en proporció al nombre de treballadors que representen.

En cas que un o més centres de treball afectats pel procediment que no compten amb representants legals dels treballadors opten per no designar la comissió del paràgraf a), s'assignarà la seua representació als representants legals dels treballadors dels centres de treball afectats que sí que en tenen, en proporció al nombre de treballadors que representen.

3a. Si cap dels centres de treball afectats pel procediment compta amb representants legals dels treballadors, la comissió representativa estarà integrada pels qui siguen elegits per i entre els membres de les comissions designades en els centres de treball afectats d'acord amb el que disposa el paràgraf a), en proporció al nombre de treballadors que representen.

En tots els supòsits previstos en este apartat, si com a resultat de l'aplicació de les regles indicades anteriorment el nombre inicial de representants és superior a tretze, estos n'elegiran entre ells un màxim de tretze, en proporció al nombre de treballadors que representen.

La comissió representativa dels treballadors haurà de quedar constituïda amb caràcter previ a la comunicació empresarial d'inici del procediment de consultes. A este efecte, la direcció de l'empresa haurà de comunicar de manera fefaent als treballadors o als seus representants la seua intenció d'iniciar el procediment de modificació substancial de condicions de treball. El termini màxim per a la

constituïció de la comissió representativa serà de set dies des de la data de la mencionada comunicació, llevat que algun dels centres de treball que haja d'estar afectat pel procediment no compte amb representants legals dels treballadors, cas i en este cas el termini serà de quinze dies.

Transcorregut el termini màxim per a la constituïció de la comissió representativa, la direcció de l'empresa podrà comunicar l'inici del període de consultes als representants dels treballadors. La falta de constituïció de la comissió representativa no impedirà l'inici ni el transcurs del període de consultes, i la constituïció de la comissió després de l'inici d'este no comportarà en cap cas l'ampliació de la seua duració.

Durant el període de consultes, les parts hauran de negociar de bona fe, amb vista a la consecució d'un acord. El dit acord requerirà la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si és el cas, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors sempre que, en ambdós casos, representen la majoria dels treballadors del centre o centres de treball afectats.

L'empresari i la representació dels treballadors podran acordar en qualsevol moment la substitució del període de consultes pel procediment de mediació o arbitratge que siga aplicable en l'àmbit de l'empresa, que haurà de desenrotllar-se dins del termini màxim assenyalat per al dit període.

Quan el període de consultes finalitze amb acord, es presumirà que concorren les causes justificatives a què al·ludix l'apartat 1 i només podrà ser impugnat davant de la jurisdicció competent per l'existència de frau, dol, coacció o abús de dret en la seua conclusió. Això, sense perjudici del dret dels treballadors afectats a exercir l'opció prevista en el paràgraf segon de l'apartat 3 d'este article.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 47, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'empresari podrà suspendre el contracte de treball per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, d'acord amb el que preveu este article i amb el procediment que es determine reglamentàriament.

Es considera que concorren causes econòmiques quan dels resultats de l'empresa es desprenga una situació econòmica negativa, en casos com ara l'existència de pèrdues actuals o previstes, o la disminució persistent del seu nivell d'ingressos ordinaris o vendes. En tot cas, es considerarà que la disminució és persistent si durant dos trimestres consecutius el nivell d'ingressos ordinaris o vendes de cada trimestre és inferior al registrat en el mateix trimestre de l'any anterior.

Es considera que concorren causes tècniques quan es produïsquen canvis, entre altres, en l'àmbit dels mitjans o instruments de producció; causes organitzatives quan es produïsquen canvis, entre altres, en l'àmbit dels sistemes i mètodes de treball del personal o en la manera d'organitzar la producció, i causes productives quan es produïsquen canvis, entre altres, en la demanda dels productes o servicis que l'empresa pretén col·locar en el mercat.

El procediment, que serà aplicable siga quin siga el nombre de treballadors de l'empresa i del nombre d'afectats per la suspensió, s'iniciarà per mitjà de comunicació a l'autoritat laboral competent i l'obertura simultània d'un període de consultes amb els representants legals dels treballadors de duració no superior a quinze dies.

La consulta es durà a terme en una única comissió negociadora, si bé, si hi ha diversos centres de treball, quedarà circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió negociadora estarà integrada per un màxim de tretze membres en representació de cada una de les parts.

La intervenció com a interlocutors davant de la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspondrà als subjectes indicats en l'article 41.4, en l'orde i condicions que s'indiquen en este.

La comissió representativa dels treballadors haurà de quedar constituïda amb caràcter previ a la comunicació empresarial d'obertura del període de consultes. A este efecte, la direcció de l'empresa haurà de comunicar de manera fefaent als treballadors o als seus representants la seua intenció d'iniciar el procediment. El termini màxim per a la constitució de la comissió representativa serà de set dies des de la data de la mencionada comunicació, llevat que algun dels centres de treball que vaja a estar afectat pel procediment no compte amb representants legals dels treballadors, i en este cas el termini serà de quinze dies.

Transcorregut el termini màxim per a la constitució de la comissió representativa, la direcció de l'empresa podrà comunicar formalment als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral l'inici del període de consultes. La falta de constitució de la comissió representativa no impedirà l'inici ni el transcurs del període de consultes, i la constitució de la comissió després de l'inici d'este no comportarà en cap cas l'ampliació de la seua duració.

L'autoritat laboral traslladarà la comunicació empresarial a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació i demanarà l'informe preceptiu de la Inspecció de Treball i Seguretat Social sobre els aspectes de la dita comunicació i sobre el desenrotllament del període de consultes. L'informe haurà de ser evacuat en l'improrrogable termini de quinze dies des de la notificació a l'autoritat laboral de la finalització del període de consultes i quedarà incorporat al procediment.

Quan el període de consultes finalitze amb acord, es presumirà que concorren les causes justificatives a què al·ludix el paràgraf primer i només podrà ser impugnat davant de la jurisdicció competent per l'existència de frau, dol, coacció o abús de dret en la seua conclusió.

Durant el període de consultes, les parts hauran de negociar de bona fe amb vista a la consecució d'un acord. El dit acord requerirà la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si és el cas, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors sempre que, en ambdós casos, representen la majoria dels treballadors del centre o centres de treball afectats.

L'empresari i la representació dels treballadors podran acordar en qualsevol moment la substitució del període de consultes pel procediment de mediació o arbitratge que siga aplicable en l'àmbit de l'empresa, que haurà de desenrotllar-se dins del termini màxim assenyalat per al dit període.

Després de la finalització del període de consultes, l'empresari notificarà als treballadors i a l'autoritat laboral la seua decisió sobre la suspensió de contractes, la qual produirà efectes a partir de la data en què siga comunicada a l'autoritat laboral, llevat que en aquella se'n contemple una de posterior. L'autoritat laboral comunicarà la decisió empresarial a l'entitat gestora de la prestació de desocupació.

Si en el termini de quinze dies des de la data de l'última reunió celebrada en el període de consultes l'empresari no ha comunicat als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral la seua decisió sobre la suspensió de contractes, es produirà la caducitat del procediment en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

La decisió empresarial podrà ser impugnada per l'autoritat laboral a petició de l'entitat gestora de la prestació per desocupació quan aquella pugua tindre com a objecte l'obtenció indeguda de les prestacions per part dels treballadors afectats per inexistència de la causa motivadora de la situació legal de desocupació.

Contra les decisions a què es referix el present apartat podrà reclamar el treballador davant de la jurisdicció social, que declararà la mesura justificada o injustificada. En este últim cas, la sentència declararà la immediata represa del contracte de treball i condemnarà l'empresari al pagament dels salaris deixats de percebre pel treballador fins a la data de la represa del contracte o, si és el cas, a l'abonament de les diferències que siguen procedents respecte de l'import rebut en concepte de prestacions per desocupació durant el període de suspensió, sense

perjuí del reintegrament que corresponga realitzar per l'empresari de l'import de les dites prestacions a l'entitat gestora del pagament d'estes. Quan la decisió empresarial afecte un nombre de treballadors igual o superior als llindars previstos en l'article 51.1 d'esta llei, es podrà reclamar en conflicte col·lectiu, sense perjuí de l'acció individual. La interposició del conflicte col·lectiu paralarà la tramitació de les accions individuals iniciades fins que es resolga.»

Quatre. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 51, que queden redactats de la manera següent:

«2. L'acomiadament col·lectiu haurà d'anar precedit d'un període de consultes amb els representants legals dels treballadors d'una duració no superior a trenta dies naturals, o de quinze en cas d'empreses de menys de cinquanta treballadors. La consulta amb els representants legals dels treballadors haurà de versar, com a mínim, sobre les possibilitats d'evitar o reduir els acomiadaments col·lectius i d'atenuar les seues conseqüències per mitjà del recurs a mesures socials d'acompanyament, com ara mesures de recol·locació o accions de formació o reciclatge professional per a la millora de l'ocupabilitat. La consulta es durà a terme en una única comissió negociadora, si bé, en cas que hi haja diversos centres de treball, quedarà circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió negociadora estarà integrada per un màxim de tretze membres en representació de cada una de les parts.

La intervenció com a interlocutors davant de la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspondrà als subjectes indicats en l'article 41.4, en l'orde i condicions que s'indiquen en este.

La comissió representativa dels treballadors haurà de quedar constituïda amb caràcter previ a la comunicació empresarial d'obertura del període de consultes. A este efecte, la direcció de l'empresa haurà de comunicar de manera fefaent als treballadors o als seus representants la seua intenció d'iniciar el procediment d'acomiadament col·lectiu. El termini màxim per a la constitució de la comissió representativa serà de set dies des de la data de la mencionada comunicació, llevat que algun dels centres de treball que haja d'estar afectat pel procediment no compte amb representants legals dels treballadors, i en este cas el termini serà de quinze dies.

Transcorregut el termini màxim per a la constitució de la comissió representativa, la direcció de l'empresa podrà comunicar formalment als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral l'inici del període de consultes. La falta de constitució de la comissió representativa no impedirà l'inici i el transcurs del període de consultes, i la constitució de la comissió després de l'inici d'este no comportarà en cap cas l'ampliació de la seua duració.

La comunicació de l'obertura del període de consultes es realitzarà per mitjà d'un escrit dirigit per l'empresari als representants legals dels treballadors, una còpia del qual es farà arribar a l'autoritat laboral. En este escrit es consignaran els punts següents:

- a) L'especificació de les causes de l'acomiadament col·lectiu d'acord amb el que establix l'apartat 1.
- b) Nombre i classificació professional dels treballadors afectats per l'acomiadament.
- c) Nombre i classificació professional dels treballadors ocupats habitualment en l'últim any.
- d) Període previst per a la realització dels acomiadaments.
- e) Criteris que s'han tingut en compte per a la designació dels treballadors afectats pels acomiadaments.

f) Còpia de la comunicació dirigida als treballadors o als seus representants per la direcció de l'empresa de la seua intenció d'iniciar el procediment d'acomiadament col·lectiu.

g) Representants dels treballadors que integraran la comissió negociadora o, si és el cas, indicació de la falta de constitució d'esta en els terminis legals.

La comunicació als representants legals dels treballadors i a l'autoritat laboral haurà d'anar acompanyada d'una memòria explicativa de les causes de l'acomiadament col·lectiu i dels restants aspectes assenyalats en el paràgraf anterior, així com de la documentació comptable i fiscal i els informes tècnics, tot això en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Rebuda la comunicació, l'autoritat laboral la traslladarà a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació i demanarà, amb caràcter preceptiu, informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social sobre els aspectes de la comunicació a què es referixen els paràgrafs anteriors i sobre el desenrotllament del període de consultes. L'informe haurà de ser evacuat en l'improrrogable termini de quinze dies des de la notificació a l'autoritat laboral de la finalització del període de consultes i quedarà incorporat al procediment.

Durant el període de consultes, les parts hauran de negociar de bona fe, amb vista a la consecució d'un acord.

El dit acord requerirà la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si és el cas, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors, sempre que, en ambdós casos, representen la majoria dels treballadors del centre o centres de treball afectats.

L'empresari i la representació dels treballadors podran acordar en qualsevol moment la substitució del període de consultes pel procediment de mediació o arbitratge que siga aplicable en l'àmbit de l'empresa, que haurà de desenrotllar-se dins del termini màxim assenyalat per al dit període.

L'autoritat laboral vetlarà per l'efectivitat del període de consultes i podrà remetre, si és el cas, advertències i recomanacions a les parts que no suposaran en cap cas la paralització ni la suspensió del procediment. Igualment i sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, l'autoritat laboral podrà realitzar durant el període de consultes, a petició conjunta de les parts, les actuacions de mediació que resulten convenients a fi de buscar solucions als problemes plantejats per l'acomiadament col·lectiu. Amb la mateixa finalitat també podrà realitzar funcions d'assistència a petició de qualsevol de les parts o per iniciativa pròpia.

Transcorregut el període de consultes, l'empresari comunicarà a l'autoritat laboral el resultat d'este. Si s'ha aconseguit acord, traslladarà còpia íntegra d'este. En cas contrari, remetrà als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral la decisió final d'acomiadament col·lectiu que haja adoptat i les condicions d'este.

Si en el termini de quinze dies des de la data de l'última reunió celebrada en el període de consultes l'empresari no ha comunicat als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral la seua decisió sobre l'acomiadament col·lectiu, es produirà la caducitat del procediment d'acomiadament col·lectiu en els termes que reglamentàriament s'establisquen.»

«4. Aconseguit l'acord o comunicada la decisió als representants dels treballadors, l'empresari podrà notificar els acomiadaments individualment als treballadors afectats, la qual cosa haurà de fer d'acord amb el que estableix l'article 53.1 d'esta llei. En tot cas, hauran d'haver transcorregut com a mínim trenta dies entre la data de la comunicació de l'obertura del període de consultes a l'autoritat laboral i la data d'efectes de l'acomiadament.»

Cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 82, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els convenis col·lectius regulats per esta llei obliguen tots els empresaris i treballadors inclosos dins del seu àmbit d'aplicació i durant tot el temps de la seua vigència.

Sense perjudi de l'anterior, quan concórreguen causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, per acord entre l'empresa i els representants dels treballadors legítimats per a negociar un conveni col·lectiu d'acord amb el que preveu l'article 87.1, es podrà procedir, previ desenrotllament d'un període de consultes en els termes de l'article 41.4, a inaplicar en l'empresa les condicions de treball previstes en el conveni col·lectiu aplicable, siga este de sector o d'empresa, que afecten les matèries següents:

- a) Jornada de treball.
- b) Horari i la distribució del temps de treball.
- c) Règim de treball a torns.
- d) Sistema de remuneració i quantia salarial.
- e) Sistema de treball i rendiment.
- f) Funcions, quan excedisquen els límits que per a la mobilitat funcional preveu l'article 39 d'esta llei.
- g) Millores voluntàries de l'acció protectora de la Seguretat Social.

Es considera que concorren causes econòmiques quan dels resultats de l'empresa se'n desprenga una situació econòmica negativa, en casos com ara l'existència de pèrdues actuals o previstes, o la disminució persistent del seu nivell d'ingressos ordinaris o vendes. En tot cas, es considerarà que la disminució és persistent si durant dos trimestres consecutius el nivell d'ingressos ordinaris o vendes de cada trimestre és inferior al registrat en el mateix trimestre de l'any anterior.

Es considera que concorren causes tècniques quan es produïsquen canvis, entre altres, en l'àmbit dels mitjans o instruments de producció; causes organitzatives quan es produïsquen canvis, entre altres, en l'àmbit dels sistemes i mètodes de treball del personal o en el mode d'organitzar la producció, i causes productives quan es produïsquen canvis, entre altres, en la demanda dels productes o servicis que l'empresa pretén col·locar en el mercat.

La intervenció com a interlocutors davant de la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspondrà als subjectes indicats en l'article 41.4, en l'orde i condicions assenyalats en este.

Quan el període de consultes finalitze amb acord, es presumirà que concorren les causes justificatives a què al·ludix el paràgraf segon, i només podrà ser impugnat davant de la jurisdicció social per l'existència de frau, dol, coacció o abús de dret en la seua conclusió. L'acord haurà de determinar amb exactitud les noves condicions de treball aplicables en l'empresa i la seua duració, que no podrà prolongar-se més enllà del moment en què resulte aplicable un nou conveni en la dita empresa. L'acord d'inaplicació no podrà donar lloc a l'incompliment de les obligacions establides en conveni relatives a l'eliminació de les discriminacions per raons de gènere o de les que estiguen previstes, si és el cas, en el pla d'igualtat aplicable en l'empresa. Així mateix, l'acord haurà de ser notificat a la comissió paritària del conveni col·lectiu.

En cas de desacord durant el període de consultes, qualsevol de les parts podrà sotmetre la discrepància a la comissió del conveni, que disposarà d'un termini màxim de set dies per a pronunciar-se, comptats des que la discrepància li siga plantejada. Quan no s'haja sol·licitat la intervenció de la comissió o esta no haja aconseguit un acord, les parts hauran de recórrer als procediments que s'hagen establits en els acords interprofessionals d'àmbit estatal o autonòmic, prevists en l'article 83 de la present llei, per a resoldre de manera efectiva les discrepàncies sorgides en la negociació dels acords a què es referix este apartat, incloent-hi el compromís previ de sotmetre les discrepàncies a un arbitratge

vinculant, i en este cas el laude arbitral tindrà la mateixa eficàcia que els acords en període de consultes i només serà recurrible conforme al procediment i basant-se en els motius establits en l'article 91.

Quan el període de consultes finalitze sense acord i no siguen aplicables els procediments a què es referix el paràgraf anterior o estos no hagen solucionat la discrepància, qualsevol de les parts podrà sotmetre la solució d'esta a la Comissió Consultiva Nacional de Convenis Col·lectius quan la inaplicació de les condicions de treball afecte centres de treball de l'empresa situats en el territori de més d'una comunitat autònoma, o als òrgans corresponents de les comunitats autònomes en els altres casos. La decisió d'estos òrgans, que podrà ser adoptada en el seu propi si o per un àrbitre designat a este efecte per ells mateixos amb les degudes garanties per a assegurar la seua imparcialitat, haurà de dictar-se en termini no superior a vint-i-cinc dies a comptar de la data del sotmetiment del conflicte davant dels dits òrgans. Esta decisió tindrà l'eficàcia dels acords aconseguits en període de consultes i només serà recurrible conforme al procediment i basant-se en els motius establits en l'article 91.

El resultat dels procediments a què es referixen els paràgrafs anteriors que haja finalitzat amb la inaplicació de condicions de treball haurà de ser comunicat a l'autoritat laboral només als efectes de depòsit.»

Article 10. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.*

Es modifiquen els apartats 2 i 6 de l'article 64 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, amb el text següent:

«2. L'administració concursal, el deutor o els treballadors de l'empresa concursada a través dels seus representants legals podran sol·licitar del jutge del concurs la modificació substancial de les condicions de treball i l'extinció o suspensió col·lectives dels contractes de treball en què siga ocupador el concursat.

La representació dels treballadors en la tramitació del procediment correspondrà als subjectes indicats en l'article 41.4 de l'Estatut dels Treballadors, en l'orde i condicions assenyalats en este. Transcorreguts els terminis indicats en el mencionat article sense que els treballadors hagen designat representants, el jutge podrà acordar la intervenció d'una comissió d'un màxim de tres membres, integrada pels sindicats més representatius i els representatius del sector a què l'empresa pertanga.»

«6. Durant el període de consultes, els representants dels treballadors i l'administració concursal hauran de negociar de bona fe per a la consecució d'un acord.

L'acord requerirà la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si és el cas, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors, sempre que, en ambdós casos, representen la majoria dels treballadors del centre o centres de treball afectats.

L'acord subscrit per l'administració concursal i els representants dels treballadors podrà ser acompanyat amb la sol·licitud, i en este cas, no serà necessària l'obertura del període de consultes.

En l'acord s'arreglarà la identitat dels treballadors afectats i es fixaran les indemnitzacions, que s'ajustaran al que estableix la legislació laboral, llevat que, ponderant els interessos afectats pel concurs, se'n pacten de manera expressa altres de superiors.

En finalitzar el termini assenyalat o en el moment en què s'aconsegueixca un acord, l'administració concursal i els representants dels treballadors comunicaran al jutge del concurs el resultat del període de consultes.

Rebuda la dita comunicació, el secretari judicial demanarà un informe de l'autoritat laboral sobre les mesures proposades o l'acord aconseguït, que haurà de

ser emés en el termini de quinze dies; l'autoritat laboral podrà oir l'administració concursal i els representants dels treballadors abans d'emetre'l.

Rebut l'informe pel jutge del concurs o transcorregut el termini d'emissió, seguirà el curs de les actuacions. Si l'informe és emés fora de termini, podrà, no obstant això, ser tingut en compte pel jutge del concurs quan adopte la corresponent resolució.»

Article 11. *Modificació de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.*

La Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, queda modificada com segueix:

U. Es modifiquen els apartats 3, 6, 11 i 13 de l'article 124, amb el text següent:

«3. Quan la decisió extintiva no haja sigut impugnada pels subjectes als quals es referix l'apartat 1 o per l'autoritat laboral d'acord amb l'article 148.b) d'esta llei, una vegada transcorregut el termini de caducitat de vint dies per a l'exercici de l'acció pels representants dels treballadors, l'empresari, en el termini de vint dies des de la finalització del termini anterior, podrà interposar demanda amb la finalitat que es declare ajustada a dret la seua decisió extintiva. Estaran legitimats passivament els representants legals dels treballadors, i la sentència que es dicte tindrà naturalesa declarativa i produirà efectes de cosa jutjada sobre els processos individuals en els termes de l'apartat 5 de l'article 160 d'esta llei.

La presentació de la demanda per l'empresari suspendrà el termini de caducitat de l'acció individual de l'acomiadament.»

«6. La demanda haurà de presentar-se en el termini de caducitat de vint dies des de la data de l'acord aconseguit en el període de consultes o de la notificació als representants dels treballadors de la decisió empresarial d'acomiadament col·lectiu.»

«11. La sentència es dictarà dins dels cinc dies següents a la celebració del juí i serà recurrible en cassació ordinària.

Es declararà ajustada a dret la decisió extintiva quan l'empresari, havent complert el que preveuen els articles 51.2 o 51.7 de l'Estatut dels Treballadors, acredite la concurrència de la causa legal esgrimida.

La sentència declararà no ajustada a dret la decisió extintiva quan l'empresari no haja acreditat la concurrència de la causa legal indicada en la comunicació extintiva.

La sentència declararà nul·la la decisió extintiva únicament quan l'empresari no haja realitzat el període de consultes o entregat la documentació prevista en l'article 51.2 de l'Estatut dels Treballadors, o no haja respectat el procediment establert en l'article 51.7 del mateix text legal o obtingut l'autorització judicial del jutge del concurs en els supòsits en què estiga legalment prevista, així com quan la mesura empresarial s'haja efectuat en vulneració de drets fonamentals i llibertats públiques. En este supòsit, la sentència declararà el dret dels treballadors afectats a la reincorporació al seu lloc de treball, de conformitat amb el que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 123 d'esta llei.»

«13. El treballador individualment afectat per l'acomiadament podrà impugnar-lo a través del procediment previst en els articles 120 a 123 d'esta llei, amb les especialitats que a continuació s'assenyalen.

a) Quan l'acomiadament col·lectiu no haja sigut impugnat a través del procediment regulat en els apartats anteriors, seran aplicables al procés individual d'acomiadament les següents regles específiques:

1a) El termini per a la impugnació individual començarà una vegada haja transcorregut el termini de caducitat de vint dies per a l'exercici de l'acció pels representants dels treballadors.

2a) Quan l'objecte del debat tracte sobre preferències atribuïdes a determinats treballadors, estos també hauran de ser demandats.

3a) L'acomiadament serà nul, a més de pels motius recollits en l'article 122.2 d'esta llei, únicament quan l'empresari no haja realitzat el període de consultes o entregat la documentació prevista en l'article 51.2 de l'Estatut dels Treballadors, o no haja respectat el procediment establert en l'article 51.7 del mateix text legal, o quan no s'haja obtingut l'autorització judicial del jutge del concurs en els supòsits en què estiga legalment prevista.

4a) També serà nul·la l'extinció del contracte acordada per l'empresari sense respectar les prioritats de permanència que puguen estar establides en les lleis, els convenis col·lectius o en l'acord aconseguit durant el període de consultes. Esta nul·litat no afectarà les extincions que dins del mateix acomiadament col·lectiu hagen respectat les prioritats de permanència.

b) Quan l'acomiadament col·lectiu haja sigut impugnat a través del procediment regulat en els apartats anteriors d'este article, seran aplicables les regles següents:

1a) El termini de caducitat per a la impugnació individual començarà a computar des de la fermesa de la sentència dictada en el procés col·lectiu, o, si és el cas, des de la conciliació judicial.

2a) La sentència ferma o l'acord de conciliació judicial tindran eficàcia de cosa jutjada sobre els processos individuals, per la qual cosa l'objecte dels dits processos quedarà limitat a aquelles qüestions de caràcter individual que no hagen sigut objecte de la demanda formulada a través del procés regulat en els apartats anteriors.

3a) Serà nul·la l'extinció del contracte acordada per l'empresari sense respectar les prioritats de permanència que puguen estar establides en les lleis, els convenis col·lectius o en l'acord aconseguit durant el període de consultes. Esta nul·litat no afectarà les extincions que dins del mateix acomiadament col·lectiu hagen respectat les prioritats de permanència.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 247, amb el text següent:

«2. La modalitat d'execució de sentències fermes regulada en este article serà aplicable als restants títols executius, judicials o extrajudicials, de naturalesa social, estimatoris de pretensió de condemna i susceptibles d'execució individual en els termes de l'apartat 3 de l'article 160, així com a les sentències fermes o altres títols executius sobre mobilitat geogràfica, modificacions substancials de condicions de treball, suspensió del contracte o reducció de jornada per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, de caràcter col·lectiu, i en els supòsits d'acomiadament col·lectiu en què la decisió empresarial col·lectiva haja sigut declarada nul·la.»

Disposició addicional primera. *Atribució a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB) de la condició d'entitat col·laboradora dels plans estatals de vivenda.*

1. La Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB), com a titular de préstecs vinculats als plans estatals de vivenda, es considera, des de la seua constitució, entitat col·laboradora amb el Ministeri de Foment per al finançament d'actuacions protegides en el marc dels plans estatals de vivenda. Estos préstecs no perdran la condició de convinguts com a conseqüència de l'operació de

segregació i traspàs d'actius a SAREB, i mantindran este caràcter fins i tot en cas que esta els cedisca o els transmeta a qualsevol entitat financera col·laboradora, independentment del pla estatal de vivenda que els siga aplicable.

2. Les entitats financeres col·laboradores de les quals procedixen els dits préstecs continuaran gestionant les ajudes financeres dels plans estatals de vivenda d'acord amb allò que s'haja pactat en els convenis de col·laboració que tenen subscrits mentre el préstec no se cedisca o es transmeta a una altra entitat col·laboradora, i en este cas serà esta última la que assumirà la seua gestió.

3. L'aplicació dels supòsits regulats en el paràgraf segon de la lletra a) de la disposició addicional segona de la Llei 4/2013, i en la lletra b) de la mateixa disposició, als préstecs convinguts transferits a la SAREB requerix, amb caràcter excepcional, el compliment de les següents condicions i terminis:

a) L'entitat financera col·laboradora haurà de remetre al Ministeri de Foment, en el termini improrrogable de 30 dies hàbils des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, la sol·licitud de conformitat a la subrogació en el préstec del promotor, junt amb la documentació requerida a este efecte, la qual cosa haurà de constar en el registre d'entrada del dit ministeri.

b) El beneficiari haurà de formalitzar el préstec en el termini màxim de dos mesos des de la dita conformitat.

4. No podran obtindre's ajudes de subsidiació ni ajudes estatals directes a l'entrada excepte en els supòsits previstos en la Llei 4/2013 i en este reial decret llei.

5. Esta disposició s'aplicarà, amb caràcter retroactiu, a tots els préstecs vinculats als plans estatals de vivenda transmesos a SAREB, des del moment de la seua transmissió.

Disposició addicional segona. Aplicació d'increments de tarifes de les prestacions patrimonials de caràcter públic.

Els increments de les tarifes unitàries previstos en el paràgraf c) de l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria, inclosos en l'article 1 d'este reial decret llei, s'aplicaran sobre les quanties exigibles en 2013 per cada una de les prestacions patrimonials de caràcter públic que percep Aena Aeropuertos, SA, i que és la que s'inclou en l'annex I d'este reial decret llei.

Disposició addicional tercera. Vigència de l'Orde FOM/898/2005, de 8 d'abril, per la qual es fixen les quanties dels cànon ferroviaris establits en els articles 74 i 75 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari.

1. L'Orde FOM/898/2005 continuarà sent aplicable mentre que no es duga a terme la primera actualització de les quanties dels cànon ferroviaris per mitjà del procediment establert pel nou article 77 de l'esmentada Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari.

2. Per a l'elaboració d'eixa primera actualització per mitjà del procediment del nou article 77 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari, l'administrador d'infraestructures ferroviàries tindrà en compte els paràmetres i criteris establits en l'Orde FOM/898/2005, amb les modificacions següents:

U. La lletra a) «Cànon d'accés (Modalitat A)» del número 1 de l'article 1 tindrà la redacció següent:

«a) Cànon d'accés (Modalitat A). La quantia per a accedir a la Xarxa Ferroviària d'Interés General es determina en funció del tipus de trams de xarxa en què es pretenen prestar els servicis i la declaració d'activitat realitzada pel subjecte passiu d'acord amb el nivell de trànsit previst en cada un d'estos.

Per a cada un dels nivells de trànsit de l'annex I, s'establiran dos quanties: una per als servicis que es duguen a terme en línies de categoria A (segons l'annex II), i una altra per a aquells que es produïsquen en la resta de línies.»

Dos. La lletra d) «Cànon per trànsit (Modalitat D)» del número 1 de l'article 1 queda redactada de la manera següent:

«d) Cànon per trànsit (Modalitat D). Esta modalitat només s'aplica als servicis de viatgers definits en l'annex III, en funció del valor econòmic del servici de transport ferroviari prestat, mesurat en termes de la capacitat oferida (places-km distingint per tipus de línia i hora del dia).

S'establirà un import unitari per a cada combinació de tipus de línia (segons l'annex II), tipus de servici (segons l'annex III) i període horari (segons l'annex IV).

La quantia del cànon per trànsit serà la que resulte de multiplicar els imports unitaris abans esmentats per cada 100 places-quilòmetre oferides, o fracció.

Als efectes d'esta norma, la capacitat oferida en places-quilòmetre serà el resultat de multiplicar el nombre total de places que té la composició d'un tren pels quilòmetres totals recorreguts. »

Tres. L'annex I de l'Orde FOM/898/2005 queda redactat com seguix:

«ANNEX I

Nivell de trànsit

Nivell	Milions de km/tren-any
N1.A	≤0,2
N1.B	>0,2 i ≤ 0,5
N1.C	>0,5 i ≤ 1,0
N2.A	>1,0 i ≤ 2,5
N2.B	>2,5 i ≤ 5,0
N2.C	>5,0 i ≤ 10,0
N3.A	>10,0 i ≤ 15,0
N3.B	>15,0 i ≤ 20,0
N3.C	>20,0 i ≤ 30,0
N3.D	>30,0 i ≤ 40,0
N3.E	>40,0 i ≤ 50,0
N3.F	>50.»

Quatre. L'annex II de l'Orde FOM/898/2005 queda redactat com seguix:

«ANNEX II

Classificació de les línies ferroviàries

Tipus de línia		Velocitat màxima de la línia
A	A.1	Línia Madrid-Barcelona-frontera francesa (límit amb la secció internacional entre Figueres-Perpinyà administrada per TP Ferro).
	A.2	Resta de línies amb V màxima > 250 km/h en almenys 2/3 del seu recorregut.
B	B.1	250 km/h ≥ V màx. línia > 200 km/h en almenys 2/3 del seu recorregut.
C	C.1	Nuclis de rodalia.
	C.2	Resta de línies.

La informació anualitzada sobre la classificació de línies s'inclourà en la declaració sobre la xarxa que elabora l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries periòdicament.»

- a) L'annex III de l'Orde FOM/898/2005 queda redactat com segueix:

« ANNEX III

Característiques dels servicis i tipus de tren

Classe	Tipus	Característiques
Viatgers	VL1	Servicis de llarga distància, excepte els designats com a VL2, VL3 i VOT.
	VL2	Servicis de llarga distància en relacions d'ample variable, sempre que almenys un 10% del seu recorregut total discórrega per línies d'ample ibèric.
	VL3	Servicis de llarga distància en relacions transversals llargues: recorreguts superiors a 700 km que no tinguen origen, destinació o parada intermèdia a Madrid i les seues branques.
	VCM	<ul style="list-style-type: none"> – Servicis urbans o suburbans: els que discorren íntegrament dins d'un nucli de rodalia. – Servicis interurbans: els que no sent urbans ni suburbans tenen recorreguts inferiors a 300 km. Se n'exclouen els trens internacionals i les branques de trens de llarga distància. – Servicis declarats com a obligacions de servici públic.
	VOT	Trens i material de viatgers sense passatgers, incloent-hi màquines aïllades, moviment de trens en buit, formació i proves.
Mercaderies	M	Tots els servicis de mercaderies, incloent-hi els carregats, els buits, les màquines aïllades i proves.

Es consideraran com a servicis de proves la circulació de trens que es realitzen per a l'adequació i el calibratge tècnic de vehicles ferroviaris de nova fabricació, o de vehicles nous o existents, que necessiten autorització de posada en servici o de circulació, així com per al calibratge d'alguns dels seus components.»

3. A partir de la primera actualització de les quanties per mitjà del procediment de l'article 77 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari, i fins que no s'aproven les ordres ministerials a què es fa referència en el nou article 73.6 de la dita llei, continuarà sent aplicable l'Orde FOM/898/2005, excepte en les seues quanties, amb les modificacions recollides en l'apartat anterior.

Disposició addicional quarta. *Informe sobre les mesures relacionades amb els treballadors a temps parcial.*

El Govern elaborarà en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei un informe en relació amb l'impacte que les mesures introduïdes en este hagen tingut sobre el conjunt dels treballadors a temps parcial, en el qual també podrà formular propostes d'adaptació amb vista a un possible perfeccionament tant de la cotització com de l'acció protectora del dit col·lectiu.

Disposició transitòria primera. *Prestacions de la Seguretat Social denegades i en tràmit respecte de treballadors a temps parcial.*

1. El que disposa l'apartat u de l'article 5 d'este reial decret llei serà igualment aplicable per a causar dret a totes aquelles prestacions que amb anterioritat a la seua entrada en vigor hagen sigut denegades per no acreditar el període mínim de cotització exigít si és el cas. En el supòsit de complir-se el període mínim exigít d'acord amb la nova regulació, el fet causant es considerarà produït en la data originària, sense perjuí que els

efectes econòmics del reconeixement tinguen una retroactivitat màxima de tres mesos des de la nova sol·licitud, amb el límit en tot cas de la data d'entrada en vigor.

2. Excepcionalment, totes aquelles prestacions la sol·licitud de les quals es trobe en tràmit en la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei es regiran pel que disposa este, i el seu reconeixement tindrà efectes des del fet causant de la respectiva prestació.

Disposició transitòria segona. Règim aplicable a procediments i expedients en tramitació.

1. Els procediments de mobilitat geogràfica, modificació substancial de condicions de treball, inaplicació de les condicions de treball previstes en el conveni col·lectiu aplicable així com els procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada que estiguen en tramitació en la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei es regiran per la normativa vigent en el moment del seu inici.

El que disposen els articles 64.2 i 64.6 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, segons la redacció donada pel present reial decret llei, serà aplicable als procediments concursals que es troben en curs en la data de la seua entrada en vigor, per a la tramitació de l'expedient i adopció de les mesures que se sol·liciten des de llavors i suposen l'extinció, suspensió o modificació col·lectiva dels contractes de treball.

2. Els expedients de regulació d'ocupació per a l'extinció o la suspensió dels contractes de treball o per a la reducció de jornada, resolts per l'autoritat laboral i amb vigència en la seua aplicació a la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei es regiran per la normativa en vigor quan es va dictar la resolució de l'expedient.

Disposició transitòria tercera. Règim processal aplicable als acomiadaments col·lectius per causes econòmiques, organitzatives, tècniques o de producció o derivades de força major.

El que disposa l'article 11 serà aplicable respecte dels processos per acomiadaments col·lectius que s'inicien a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa este reial decret llei.

Disposició final primera. Títol competencial.

Este reial decret llei es dicta, pel que fa al capítol I, a l'empara de l'article 149.1.13a, 20a, 21a i 24a de la Constitució Espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, sobre el control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri, sobre els ferrocarrils i transports terrestres que transcórreguen pel territori de més d'una comunitat autònoma i sobre les obres públiques d'interés general.

Els capítols II, III i IV es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 7a i 17a de la Constitució Espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació processal, així com en matèria de legislació laboral, sense perjudici de la seua execució pels òrgans de les comunitats autònomes, i de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus servicis per les comunitats autònomes, respectivament.

Disposició final segona. Modificació del Reial Decret 1796/2010, de 30 de desembre, pel qual es regulen les agències de col·locació.

La lletra f) de l'article 5 del Reial Decret 1796/2010, de 30 de desembre, pel qual es regulen les agències de col·locació, queda modificada com segueix:

«f) No subcontractar amb tercers la realització de l'activitat objecte de l'autorització concedida, llevat que es tracte d'altres agències de col·locació autoritzades.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial Decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.*

L'apartat 2 de l'article 28 del Reial Decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, queda modificat en els termes següents:

«Quan es produïska una causa de suspensió o extinció del dret a la prestació o subsidi per desocupació, el treballador estarà obligat a entregar en la corresponent oficina d'ocupació la documentació acreditativa de la dita causa. Quan la causa de suspensió corresponga a la realització de treballs incompatibles amb este dret, esta circumstància haurà de comunicar-se amb caràcter previ a l'inici de la prestació de servicis.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial Decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada.*

El Reial Decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada, queda modificat com segueix:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Siga quina siga la causa al·legada per als acomiadaments col·lectius, la comunicació d'inici del període de consultes contindrà els punts següents:

a) L'especificació de les causes de l'acomiadament col·lectiu, d'acord amb el que estableix l'article 1.

b) Nombre i classificació professional dels treballadors afectats per l'acomiadament. Quan el procediment d'acomiadament col·lectiu afecte més d'un centre de treball, esta informació haurà d'estar desglossada per centre de treball i, si és el cas, província i comunitat autònoma.

c) Nombre i classificació professional dels treballadors ocupats habitualment en l'últim any. Quan el procediment d'acomiadament col·lectiu afecte més d'un centre de treball, esta informació haurà d'estar desglossada per centre de treball i, si és el cas, província i comunitat autònoma.

d) Període previst per a la realització dels acomiadaments.

e) Criteris que s'han tingut en compte per a la designació dels treballadors afectats pels acomiadaments.

f) Còpia de la comunicació dirigida als treballadors o als seus representants per la direcció de l'empresa de la seua intenció d'iniciar el procediment d'acomiadament col·lectiu.

g) Representants dels treballadors que integraran la comissió negociadora o, si és el cas, indicació de la falta de constitució d'esta en els terminis legals.»

Dos. L'apartat 5 de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«5. Quan l'empresa que inicia el procediment forme part d'un grup d'empreses amb obligació de formular comptes consolidats la societat dominant del qual tinga el seu domicili a Espanya, hauran d'adjuntar-se els comptes anuals i informe de gestió consolidats de la societat dominant del grup degudament auditats, en cas d'empreses obligades a realitzar auditories, durant el període assenyalat en l'apartat 2, sempre que hi haja saldos deutors o creditors amb l'empresa que inicia el procediment. Si no hi ha

obligació de formular comptes consolidats, a més de la documentació econòmica de l'empresa que inicia el procediment a què s'ha fet referència, hauran d'adjuntar-se els de les altres empreses del grup degudament auditats, en cas d'empreses obligades a realitzar auditories, sempre que les dites empreses tinguen el seu domicili social a Espanya, tinguen la mateixa activitat o pertanguen al mateix sector d'activitat i tinguen saldos deutors o creditors amb l'empresa que inicia el procediment.»

Tres. Els apartats 1 i 2 de l'article 6 queden redactats com segueix:

«1. L'empresari farà arribar a l'autoritat laboral, preferiblement en suport informàtic, simultàniament a la comunicació remesa als representants legals dels treballadors, una còpia de l'escrit a què es referix l'article 2, així com la documentació assenyalada en l'article 3 i en els articles 4 i 5, segons les causes de l'acomiadament. A més, haurà d'adjuntar còpia de l'escrit de sol·licitud d'informe els representants legals dels treballadors a què es referix l'article 3.3.

2. Així mateix, haurà de remetre la informació sobre la composició de les diferents representacions dels treballadors, sobre els centres de treball sense representació unitària i, si és el cas, les actes relatives a l'atribució de la representació a la comissió mencionada en l'article 27.»

Quatre. L'apartat 2 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«2. La comunicació de l'obertura del període de consultes contindrà els punts següents:

a) L'especificació de les causes que motiven la suspensió de contractes o la reducció de jornada.

b) Nombre i classificació professional dels treballadors afectats per les mesures de suspensió de contractes o reducció de jornada. Quan el procediment afecte més d'un centre de treball, esta informació haurà d'estar desglossada per centre de treball i, si és el cas, província i comunitat autònoma.

c) Nombre i classificació professional dels treballadors ocupats habitualment en l'últim any. Quan el procediment de suspensió de contractes o reducció de jornada afecte més d'un centre de treball, esta informació haurà d'estar desglossada per centre de treball i, si és el cas, província i comunitat autònoma.

d) Concreció i detall de les mesures de suspensió de contractes o reducció de jornada.

e) Criteris que s'han tingut en compte per a la designació dels treballadors afectats per les mesures de suspensió de contractes o reducció de jornada.

f) Còpia de la comunicació dirigida als treballadors o als seus representants per la direcció de l'empresa de la seua intenció d'iniciar el procediment de suspensió de contractes o reducció de jornada.

g) Representants dels treballadors que integraran la comissió negociadora o, si és el cas, indicació de la falta de constitució d'esta en els terminis legals.»

La mencionada comunicació haurà d'anar acompanyada d'una memòria explicativa de les causes de la suspensió de contractes o reducció de jornada i restants aspectes indicats en este apartat.»

Cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 19 queden redactats com segueix:

«1. L'empresari farà arribar a l'autoritat laboral, simultàniament a l'entrega als representants legals dels treballadors, una còpia de la comunicació a què es referix l'article 17, així com la documentació assenyalada en l'article 18.

2. Així mateix, haurà de remetre la informació sobre la composició de les diferents representacions dels treballadors, sobre els centres de treball sense representació unitària i, si és el cas, les actes relatives a l'atribució de la representació a la comissió mencionada en l'article 27.»

Sis. L'article 26 queda redactat de la manera següent:

«Estaran legitimats per a intervindre com a interlocutors davant de la direcció de l'empresa en el procediment de consultes a què es referix este reglament els subjectes indicats en l'article 41.4 de l'Estatut dels Treballadors, en l'orde i condicions que s'indiquen en este.»

Set. L'article 27 queda redactat com seguix:

«1. La consulta es durà a terme en una única comissió negociadora, si bé, en cas que hi haja diversos centres de treball, quedarà circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió negociadora estarà integrada per un màxim de tretze membres en representació de cada una de les parts.

2. La comissió negociadora dels procediments en representació dels treballadors haurà d'establir en la seua acta de constitució que es constituïxen com a òrgan col·legiat quant a la formació de la seua voluntat i el caràcter vinculant de les seues decisions.»

Huit. L'article 28 queda redactat com seguix:

«1. Els acords en el període de consultes requeriran la conformitat de la majoria dels membres de la comissió negociadora que, en el seu conjunt, representen la majoria dels treballadors del centre o centres de treball afectats, per a la qual cosa es considerarà el percentatge de representació que tinga, en cada cas, cada un dels seus integrants.

Només es considerarà acord col·lectiu en el període de consultes aquell que haja sigut adoptat pels subjectes als quals es referix l'article 26.

2. L'empresari i la representació dels treballadors podran acordar, en qualsevol moment del període de consultes, la substitució d'este pels procediments de mediació o d'arbitratge que siguen aplicables en l'àmbit de l'empresa, en particular els regulats en els acords sobre solució extrajudicial de conflictes laborals de nivell estatal o de nivell autonòmic.

En tot cas, el procediment de mediació o arbitratge haurà de desenrotllar-se dins del termini màxim de duració establert per a la consulta amb els representants dels treballadors.»

Disposició final quinta. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

S'afeg la disposició transitòria quaranta-dos en el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Disposició transitòria quaranta-dos. *Aplicació de la Decisió de la Comissió Europea de 17 de juliol de 2013, relativa al règim fiscal aplicable a determinats acords d'arrendament financer.*

D'acord amb el que estableixen els articles 1 i 3 de la Decisió de la Comissió Europea de 17 de juliol de 2013, relativa al règim fiscal aplicable a determinats acords d'arrendament financer, les autoritzacions administratives concedides entre el 30 d'abril de 2007 i el 29 de juny de 2011, en relació amb l'apartat 11 de l'article 115 d'esta llei segons redacció vigent el 31 de desembre de 2012, i amb el règim fiscal especial d'entitats navilieres en funció del tonatge, a favor d'agrupacions d'interés econòmic regulades per la Llei 12/1991, de 29 d'abril, d'Agupacions d'Interés Econòmic, tindran les especialitats següents:

a) El que disposa l'apartat 11 de l'article 115 d'esta llei, segons redacció vigent el 31 de desembre de 2012, no serà aplicable en la mesura que constituïska ajuda d'estat incompatible en els termes previstos per la mencionada decisió.

b) No serà aplicable el règim fiscal especial d'entitats navilieres en funció del tonatge a les agrupacions d'interés econòmic, en la mesura que constituísca ajuda d'estat incompatible en els termes previstos per la mencionada decisió.»

Disposició final sexta. *Modificació del Reial Decret Llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers.*

El Reial Decret Llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers, queda modificat com segueix:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 14, que queda redactat com segueix:

«3. Les entitats locals a les quals s'hagen aplicat les fases anteriors d'este mecanisme, amb data límit 15 de setembre de 2013, hauran d'estar al corrent de les seues obligacions de pagament amb el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors per a poder formalitzar una nova operació d'endeutament amb el mencionat fons, de conformitat amb el que preveu este reial decret llei.

Les entitats locals que no complisquen el requisit previst en el paràgraf anterior en la data mencionada podran acollir-se a esta fase del mecanisme de pagament a proveïdors únicament si amb data límit el 30 de setembre de 2013 han presentat la sol·licitud a què es referix l'article 32.»

Dos. Es modifica l'article 9, que queda redactat com segueix:

«Article 9. *Transferències de les comunitats autònomes.*

1. Es podran incloure en esta nova fase les obligacions pendents de pagament amb els proveïdors, sempre que siguen vençudes, líquides i exigibles, amb anterioritat al 31 de maig de 2013, i estiguen comptabilitzades d'acord amb el que preveu l'article 11.

2. A més de les relacions jurídiques previstes en l'article 3, s'hi inclouran les transferències de les comunitats autònomes a entitats locals fins al límit de les obligacions pendents de pagament per part de la comunitat autònoma el 31 de desembre de 2012 a les esmentades entitats, i sempre que l'entitat local tinga obligacions pendents de pagament que haja hagut d'incloure en esta nova fase del mecanisme.

3. No obstant això, una vegada determinada la quantia final del deute d'esta fase del mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes i entitats locals, es podran incloure en esta nova fase les obligacions pendents de pagament dels consells comarcals amb els seus proveïdors, sempre que siguen vençudes, líquides i exigibles, amb anterioritat al 31 de maig de 2013, estiguen comptabilitzades d'acord amb el que preveu l'article 11, i deriven d'alguna de les relacions jurídiques previstes en l'article 3 fins al límit de les obligacions pendents de pagament per part de la comunitat autònoma al consell comarcal el 31 de desembre de 2012.

Per a superar el límit previst en el paràgraf anterior, serà necessari que la comunitat autònoma demane el consentiment del consell comarcal i acorde amb este un pla d'ajust amb mesures específiques i quantificades amb un calendari d'aplicació que garantisquen el reembossament de les quantitats derivades de les operacions d'endeutament concertades per la comunitat autònoma. Este pla d'ajust formarà part, al seu torn, del pla d'ajust que la comunitat autònoma remeta al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Mitjançant un acord de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics s'establiran els terminis i el procediment perquè les obligacions

pendents de pagament dels consells comarcals puguen ser ateses amb càrrec a este mecanisme d'acord amb el que preveu este reial decret llei.»

Disposició final setètima. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per este reial decret llei podran ser modificades en el futur per normes de rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final octava. *Incorporació de dret comunitari.*

Per mitjà d'este reial decret llei s'incorpora al dret espanyol parcialment la Directiva 2012/34/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, per la qual s'estableix un espai ferroviari europeu únic.

Disposició final novena. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per a dictar les disposicions i adoptar les mesures necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa el present reial decret llei.

Disposició final deu. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicat en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 2 d'agost de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Imports exercici 2013 de les tarifes de les prestacions patrimonials de caràcter públic d'Aena Aeropuertos, SA

1. Aterratge i servicis de trànsit d'aeròdrom

Quanties unitàries:

Aeroport	Tarifa unitària d'aterratge - Euros	Tarifa unitària servicis trànsit d'aeròdrom - Euros
Madrid-Barajas.	8,387050	3,515400
Barcelona-el Prat.	7,388850	3,493700
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	7,009100	3,428600
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	5,880700	3,146500
La Corunya, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Jerez, la Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	4,307450	2,462950
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, la Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, SA.	2,842700	2,094050

Import mínim a pagar per operació en concepte d'aterratge i de servicis de trànsit d'aeròdrom:

Aeroport	Import mínim per operació - aterratge - Euros	Import mínim per operació - servicis trànsit d'aeròdrom - Euros
Madrid-Barajas.	154,62	71,88
Barcelona-el Prat.	136,19	71,48
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	96,92	51,20
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	16,29	8,71
La Corunya, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Jerez, la Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	10,82	6,18
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, la Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i la resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, SA.	5,86	4,31

Vols d'escola i entrenament:

Aeroport	Tarifa unitària d'aterratge - Euros	Tarifa unitària de servicis de trànsit d'aeròdrom - Euros
Madrid-Barajas.	5,913250	3,895150
Barcelona-el Prat.	5,696250	3,873450
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	5,110350	3,808350
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	5,110350	3,493700
La Corunya, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Jerez, la Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	4,567850	2,745050
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, la Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i la resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, SA.	4,036200	2,321900

Operacions fora de l'horari operatiu de l'aeroport:

- Tarifa unitària aterratge: 31,106950 €/tm.
- Tarifa unitària servicis de trànsit d'aeròdrom: les quanties corresponents a l'import mínim per operació en servicis trànsit d'aeròdrom.

2. Passatgers, PMR i seguretat

Aeroport	Quantia passatger		Quantia de seguretat aeroportuària – Euros	Quantia PMR – Euros
	EEE – Euros	Internacional – Euros		
Madrid-Barajas.	15,67	22,18	3,75	0,61
Barcelona-el Prat.	14,58	17,84	3,75	0,61
Alacant, Gran Canària, Palma de Mallorca, Màlaga-Costa del Sol i Tenerife Sud.	6,50	9,80	3,75	0,61
Bilbao, Fuerteventura, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	5,54	8,32	3,75	0,61
La Corunya, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Girona, Jerez, la Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	3,97	5,96	3,75	0,61
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, la Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, SA.	2,60	3,90	3,75	0,61

Fins a l'entrada en vigor del que disposa l'article segon de la Llei 9/2013, de 4 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, i la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria, relatiu a «Modificació de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria», per la col·laboració prestada per l'Agència Estatal de Seguretat Aèria en els servicis relacionats amb la inspecció i control d'equipatges, les quanties corresponents a la contraprestació de seguretat aeroportuària s'incrementaran en 0,38 euros per cada passatger d'eixida.

Les quantitats recaptades per Aena Aeropuertos, SA, per este concepte s'ingressaran en l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.

3. Càrrega

L'import es determinarà a raó de 0,018956 euros per cada quilogram de mercaderia carregada o descarregada en el recinte aeroportuari.

4. Estacionament d'aeronaus

En els aeroports de Madrid-Barajas, Barcelona - el Prat, Alacant, Gran Canària, Màlaga - Costa del Sol, Palma de Mallorca, Tenerife Sud, Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València, la quantia de la contraprestació d'estacionament, en funció del pes i el temps de permanència de l'aeronau en posició d'estacionament, serà el resultat d'aplicar la fórmula següent:

$$E = e \cdot tm \cdot F_t$$

On:

E: contraprestació total a pagar pel servici.

e: coeficient unitari.

tm: pes màxim a l'envol de l'aeronau, expressat en tones.

F_t : temps d'estada de l'aeronau en posició d'estacionament expressat en períodes de 15 minuts o fracció.

L'import dels coeficients unitaris serà el següent:

Aeroport	Per períodes de 15 minuts o fracció – Euros
Madrid-Barajas.	0,127770
Barcelona-el Prat.	0,121881
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	0,120770
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	0,067107

L'import màxim de la contraprestació d'estacionament en els aeroports anteriorment mencionats no podrà ser superior a 1.614 € durant les primeres 24 hores d'estada.

A partir del segon dia d'estada, l'import màxim de la contraprestació d'estacionament en els aeroports anteriorment mencionats no podrà ser superior a 880 € per cada 24 hores d'estacionament addicionals.

En els aeroports de la Corunya, Albacete, Algesires, Almeria, Astúries, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, FGL Granada-Jaén, Jerez, la Gomera, la Palma, Lleó, Logronyo, Melilla, Múrcia-San Javier, Pamplona, Reus, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Santander, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vigo, Vitòria, Saragossa, i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, SA, les quanties de la contraprestació d'estacionament aplicable per dia o fracció de temps d'estacionament superior a tres hores, en funció del pes màxim a l'envol de l'aeronau, seran les següents:

Aeronaus fins a 10 tm		Aeronaus de més de 10 tm
Fins a 2	De 2 a 10	0,898304
1,556027	7,778529	
Euros per aeronau/dia o fracció		Euros per tm per dia o fracció

5. Combustibles i lubricants

L'import de la contraprestació es determinarà aplicant al volum de combustible o lubricant subministrat, les quanties unitàries següents:

Querosé: 0,004273 €/litre.

Gasolina d'aviació: 0,007270 €/litre.

Lubricants. 0,007270 €/litre.

6. Passarel·les telescòpiques

L'import de la present contraprestació, en funció del pes i el temps de permanència de l'aeronau en posició de passarel·la, serà el resultat d'aplicar la fórmula següent:

$$P = (p_1 + p_2 \cdot tm) \cdot F_t$$

On:

P: contraprestació total a pagar pel servici.

p_1 : quantia unitària per temps d'estada en passarel·la.

p_2 : quantia per pes de l'aeronau i temps d'estada en passarel·la.

tm: pes màxim a l'envol de l'aeronau, expressat en tones, segons es definix en l'article 2 de la present llei.

F_t : temps d'estada de l'aeronau en passarel·la expressat en períodes de 15 minuts o fracció.

Les quanties unitàries dels elements p_1 i p_2 són les següents:

	p_1 Euros	p_2 Euros
Madrid-Barajas.	33,231163	0,00
Barcelona-el Prat.	30,128606	0,00
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	26,496460	0,00
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	25,477319	0,00
La Corunya, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Jerez, la Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	25,477319	0,00
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, la Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, SA.	25,477319	0,00

7. *Servicis d'assistència en terra*

La quantia de la contraprestació regulada en esta secció serà la següent, en funció dels servicis d'assistència en terra que duga a terme l'obligat al pagament:

a) Assistència a l'aeronau:

1.1 Servicis de rampa.

1.1.1 Servicis d'assistència d'equipatges, grup de servicis número 3: 62,98 € per cada aeronau el pes màxim de la qual a l'envol estiga comprés entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.1.2 Servicis d'assistència a les operacions en pista, grup de servicis número 5: 20,00 € per cada aeronau el pes màxim de la qual a l'envol estiga comprés entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.2 Servicis d'assistència de neteja i servici de l'aeronau, grup de servicis número 6 excepte l'assistència de neteja de la neu, el gel i la rosada de l'aeronau: 10,98 € per cada aeronau el pes màxim de la qual a l'envol estiga comprés entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.3 Servicis d'assistència de neteja de la neu, el gel i la rosada blanca de l'aeronau, part del grup 6.b): 2,98 € per cada aeronau el pes màxim de la qual a l'envol estiga comprés entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.4 Servicis d'assistència de manteniment en línia, grup de servicis número 8: 2,98 € per cada aeronau el pes màxim de la qual a l'envol estiga comprés entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.5 Servicis d'assistència de majordomia (càtering), grup de servicis número 11: les quanties en euros per cada aeronau el pes màxim de la qual a l'envol estiga comprés entre 56 i 71 tones mètriques o fracció seran les següents:

Aeroport	EEE Euros	Internacional Euros
Madrid-Barajas.	29,88	49,80
Barcelona-el Prat.	20,92	34,86
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	19,42	32,37

Aeroport	EEE – Euros	Internacional – Euros
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	14,94	24,90
La Corunya, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Jerez, la Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	10,46	17,43
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, la Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, SA.	5,98	9,96

Quan el pes màxim a l'envol de les aeronaus no es trobe comprés entre 56 i 71 tones mètriques, a les quanties anteriors s'hi aplicaran els següents coeficients en funció de l'interval de pes en què es trobe inclosa l'aeronau:

Interval de pes màxim a l'envol (tm)	Coefficient
Aeronaus entre 0 i menys de 16 tm	13,16%
Aeronaus entre 16 i menys de 22 tm o fracció	17,51%
Aeronaus entre 22 i menys de 38 tm o fracció	28,04%
Aeronaus entre 38 i menys de 56 tm o fracció	77,88%
Aeronaus entre 56 i menys de 72 tm o fracció	100,00%
Aeronaus entre 72 i menys de 86 tm o fracció	120,33%
Aeronaus entre 86 i menys de 121 tm o fracció	135,30%
Aeronaus entre 121 i menys de 164 tm o fracció	150,28%
Aeronaus entre 164 i menys de 191 tm o fracció	179,37%
Aeronaus entre 191 i menys de 231 tm o fracció	202,50%
Aeronaus entre 231 i menys de 300 tm o fracció	264,81%
Aeronaus de més de 300 tm o fracció	314,64%

b) Servicis d'assistència al passatger, grup de servicis número 2: 0,0438 € per cada passatger d'eixida.